

உறையகம்

20/-

15 Dec. 1999

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை.

ശ്യാമപ്രസാദ്

சுனியன்

சுனியன்

புதிய ஜனநாயகம்

புதிய வாழ்வு

புதிய நாகரிகம்

01 - 12 - 1999

முகம் 39

வெகுஜன அரசியல்

தேர்தல் வருகிறது விரும்பிய அரசை ஆக்கவும், வேண்டாத அரசை நீக்கவும் வல்ல அதிகாரம் வாக்குச் சீட்டாக மக்கள் கரங்களில் வருகிறது இவ்வாறு தான் ஜனநாயகத்தின் மகத்துவம் பற்றி முதலாளித்துவ அறிஞர்கள் விதந்துரைப்பர். ஆனால் பெருப்பான்மை வரக்குப் பலம் என்றதுமே பலவின மதப்பி ஷன் வாழும் ஒரு நாட்டில் வாகைச் சீட்டின் பெறுமானம் நிலைகுலந்து விடுகிறது. சிறுபான்மை மக்கட் பிரிவினர் தமது நலன்கள் உரிமைகளுக்கு பெருபான்மை மக்களின் நல்லெண்ணத்திலும் தயவிலும் தங்கி நிற்கும் நிலை உருவாகிறது பக்கம் சார்ந்து பயன்பெறும் அரசியலுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

இதனை வாய்ப்பாக வைத்து மக்களது உணர்வுகளை அலகுவாகத் தூண்டி, தமது ஆளும வர்க்க நலன சார்ந்த அரசியலை ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடாத்தியதன் விளைவே ஆன்று ஆம்மணியில் தொடரும் இரத்தம் தீர்ந்த யுத்தம். இது உழுத்துப்போன ஜனநாயகத்தின் ஒரு பக்கம்.

ஒரு நாட்டின் பெருப்பான்மை சிறுபான்மை பலத்தை தனியே ஆளமதப் பிரிவுகளை வைத்துபட்டும் பார்க்க வேண்டிய தில்லை. அணைத்து சுகதி, ஆன், மதப் பிரிவுகளுள்ளும் பொருளாதார ஏற்றக் தாழ்வுகளும் வர்க்க வேறுபாடுகளும் உண்டு எந்த ஒரு நாட்டிலும் உழைக்கும் வெகுஜனங்களே - தொழிலாளர் விவசாய மூளை உழைப்பாளர்களே அதிக எண்ணிக்கை உடைய வர்களாய் இருப்பர். இதன்படி ஜனநாயக ஆட்சி நிலவும்

நாடுகளில் வெகுஜனங்களே ஆட்சித் தலைமையை ஏற்றி
 ருக்க வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு சார்பான அரசு
 களாவது உருவாகியிருக்கவேண்டும். இதற்கு முதலாளித்
 துவ ஆட்சிமுறை இலகுவில் இடம் தருவதல்லை இது
 ஜனநாயகத்தின் போலித்தனத்தை வெளிக்காட்டும் மறு
 பக்கம்.

உழைக்கும் மக்கள் தலைமையிலான வெகு ஜன அரசியலின்
 கீழ் சாதி, இன, மத. வெறி கடந்த மானுடப் பண்பாடு மலர்
 வதற்கான வாய்ப்புக்கள் உண்டு. அதற்கான சமூக அடித்தளத்தை
 அது கொண்டுள்ளது. ஆனால் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின்
 கீழ் திட்டமிட்டு வளர்க்கப்படும் இனமத வேறுபாடுகளும், மதசார்பு
 அரசியலும், சுற்பனையில் மட்டுமே மக்களுக்கு சொர்க்கத்தை
 சொந்தமாக்குகிறது. கணனி, தகவல் உயிரணு தொழில்நுட்ப
 யுகத்திலும் போரும், சாவும், பஞ்சமும், நோயும் உலகமயமாகி வரு
 கிறது. மனிதனிடமிருந்து மனிதனைப் பாதுகாக்க அன்பையும்,
 அறிவையும் விட அணுவாயுதத்தையே நம்பும் நிலை தொடர்
 கிறது.

தமது மக்களை தாமும், தமது அகநியக் கூட்டானிகளும்
 ஒன்றிணைந்து சுரண்டும் நிலையை மறைப்பதற்கும், ஏற்றத்தாழ்
 வான இச்சமூக அமைப்புக் கெதிராக, ஒடுக்குதல்களுக்கு உள்ளா
 கும் மக்கள் விழிப்படைந்து ஒருவரின் இன, மத உரிமையை மற்ற
 வர் மதித்து - ஒன்றுபட்டுக் கிளர்ந்தெழாது தடுப்பதற்கும் மக்கள்
 மனங்களில் திட்டமிட்டு எழுப்பப்படும் தடைச் சுவர்கள் பெர்லின்
 சுவரை விட பன்மடங்கு கொடூரமானவை.

வரலாற்றின் வழிவழி வந்த அதிகாரங்களுடன், உலகளா
 விய பல்வேறு அதிகாரங்களும் ஒன்றிணைந்து செய்யும் பலம்
 வாய்ந்த இவ் அரசியல் முனைப்புக் கெதிராக சாதாரண மக்கள்
 தமது அரசியலை - வெகுஜன அரசியலை முன்னெடுப்பது மிகுந்த
 சிரமத்துடன் கூடியதே.

தேர்தல் மூலம் வெகுஜன ஆட்சித் தலைமையை ஏற்படுத்
 தக்கூடிய அரசியல் விழிப்புணர்வு இன்று இல்லை. அதனை ஏற்
 படுத்தும் பல்வேறு அரசியற் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றாக இத்தேர்
 தலை பயன்படுத்த முடியும்.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல், திறந்த பொருளாதாரம்,
 அகநிய மூலதன, சுலாசார ஆதிக்கங்கள், இவற்றின் பின்பலத்தில்
 தொடரும் பேரினவாத யுத்தம் இவைகளுக்கு எதிராகவும், தமிழ்
 மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு ஆதரவாகவும் குரல் கொடுக்கும்
 இடது சாரி கருத்தியலை ஆதரித்து முன்னெடுக்க இத்தேர்தலில்
 மக்கள் பங்களிக்க வேண்டும்.

புரிக

○ பவித்திரன்

வாதம் பலவகை புரிபவர் உளரே
வாமும்படி நிலை கொள அவர் சொரிவார்
நாளின் மொழி சரிவு எனும் இது நினையின்
காலம் அறிகிறபடியுரை புகலார்
நோயும் சுடுநிலை அகல்வது
நனவே

வாமும் உயிரினை நிகர் செயல் புரிவாய்.

சந்தர் கனிவதும்
மடமையும் குறுகச்
சிந்தும் கவிதையும் பயில்வது நினைக
மங்கல் உளகதி மொழிகளில் கலையின்
இன்பு பொங்கு கலை வரும் ஒரு சுவை மிளிரும்
எங்கள் உறவினர் பருசுவர் எனினும்
என்றும் மறடும் படி செயல் மறுவே.

மனிதன் விதியினி சரிவரும்
விழலும் அமுதென அமைகிற நிலைய
நினைவு

கனியும்படி கவி தருவது திறனே
உலகம் தனை புரி

அது முறை

மகிழ்வும் கரைபட அழுவதும் சரியா?

அறம் என்பது உணர்

புரிக உன் மனமே.

என் கவிச்சிர்ப்பு

○ த ஜெயசீலன்

காலம் மலநூர் கற்பனையின் கைபுதிய
கோலம் வரையும்
கொழுந்து விட்டெரிசின்ற
யாக குண்டக்கில் இயமனிதது தலையுருளும்.
பாவா புரிகின்ற பார்புகளின் பல்லுடையும்.
காற்றோர், நாள் திசை மாறும்;
காய்ந்த எங்கள் தரைகளிர
ஊற்று முகில்கொணர்ந்து ஊர்சிலிர்க்க மழைதூவும்.
சாற்று வளத்தக்க
களனி நின்று நெல்தூற்றும்.
பட்ட மரமெல்லார் பாலூற்றும்.
தளிர் துளிர்ந்த
சின்னக் கணுக்களிலே செந்தூரப் பூ சொரிய
வண்ணங்கள் 'எழீமுறை வருதல்' போல்
காய்த்த மண்ணில் மண்ணல் அடங்காத
எழிற்சோலை புண்ணைக்கும். ஏறங்கும்.
போரில்மேல் குடி இறங்கும்.
பசியங்குர் பேர் தலங்கும்.
பிணியில் சன்யுறங்கும். கிரு நெருங்கும்.
சூரியனின் சந்தகிகள் சுதந்திரமாய்ச் சூல்கொள்ளும்.
நிலைன் குழுமையைப்போல்.
நெஞ்சையள்ளிக் கவி வருநம்.
வரண்ட மடி என்று வழிமாறிச் சுசந்தேடிப்
பறந்த மயிலினங்கள்
பழைய கெம்பு கேடிவரும்.
இத்தனையர் நடக்குமென்று 'குடுகுடுப்பை'க்
காரலைப்போல்
சத்தூர் என் கவிதை ; 'இவை'
வருநாளில் தான் சிரிக்கும்.

நியாயத்தின் நெருப்பு

○ சி. சுதந்திரராஜா

இரு தசாப்தங்களுக்கு முன் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களின் ஜீவனேபாயமாக இருந்த சுருட்டுத் தொழில் இன்று தேய்ந்தழியும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. இன்றும் சாதிக்கட்டமைப்புக்கள் முற்றாக தகராத நிலையிலும் சின்னானோடு அப்பையனும் மண்வெட்டியுடன் கூலி வேலைக்கு செல்லும் நிலையில் - இக்கதை பிரபுத்துவ கலாசார இறுக்கத்தை காட்டி நிற்கிறது.

(ஆர் - குழு)

சின்னான் தசாப்தனை உரித்துப் படைத்துப் பிறந்தவன். பனை உச்சியில் கருக்குமட்டை விளிம்பில் காக்கைகள் இடறி தொபுக்கடித்து வீழ்ந்து மாண்டு போனவன் சின்னானின் தசாப்தன்.

சின்னானை வளர்ப்பதில் விசாலம் படைத்த சங்கடங்கள் படவேண்டியிருந்தது. மிளகாய்த் தூள் இடிக்கவும், அரிசிமா இடிக்கவும், பழையிலைத் தோட்டத்தில் கெட்டு வெட்டவும் மாறி மாறிச் சிரத்

தைப்பட்டான். மணியத்தைக் கண்ட வேளைகளில் எல்லாம் தனக்குள்ள நெருக்கடிகளைச் சொல்லி சின்னானை ஏதாவது கூலிவேலைக்கு வைக்கும் படி கெஞ்சிக் கேட்பான். தருணங்களைப் பார்த்திருந்த மணியமும் தன்னோடு வால்சுருட்டு சட்டியவன் வராமல் விட்டுப் போகவில்லை சின்னானை வரச்சொல்லி விட்டிருந்தான்.

மணியம் சுருட்டுக் கொட்டிலுக்கு வந்து சைக்கிளை மரத்தோடு சாய்த்து விட்ட போது

அவனுக்கு முன்னால் கொட்டிலுக்கள் வந்தவர்கள் எல்லோருமே அவனை வெகு விநோதமாக நோட்டம் விட்டார்கள் பலருக்கு அசைவில் போட்டிருந்த காப்பிலைகளைத் தன்மூர் எடுத்து விரிக்கும் துணிச்சல் கூடக் கட்டவில்லை.

கோடா போட்டு அப்பையன் தான் கருட்டுக் கொட்டிலுக்களையே அகிக வாகவாய் கொண்டான். அல்லாறு அவன் கூட அன்றைய கிணம் விநோதமாகவே கொண்டான் எனாகில் அங்கே எல்லோருக்கும் விஷயம் பிடிபட்டுப் போனது.

சின்னான் கொட்டிலுக்கு வரப்போகின்றான்.

இன்றைவரை அந்தக் கொட்டிலிசாசாகியால் தீட்டுப்படாமலேயே இருந்தது அதுதான் அங்குள்ளவர் மகக்கிலே புது ஆச்சரியத்தை வரவழைக்கின்றது. உலக அகிசயங்களில் ஒன்றே நிகழப் போகின்ற ஆரவாரத்தில் எல்லோரையும் கிணமாக்கு என்னக் கொள்ளும் முகக்கில வெடிக்க திக்குமக்குப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தது.

‘இருக்கமப்பிடி துணிவு’

இனிமேலை இங்கை நாங்க வந்து சுருட்டேலுமா’

விமர்சித்தார்கள்.

மணியத்திடம் எவ்வித சலனமும் தோன்றிடுவையில்லை. வழமையாக வந்தமர்ந்து காம்

பிலைகளைத் தேர்ந்து காம்புகளை ஒதுக்கினான்.

சின்னான் தயங்கிக் தயங்கிய படி வந்தான். கூசிக் குனிந்த படி கொட்டிலின் வாசலுக்கு வெளியிலேயே நின்று கொண்டான். பிஞ்சு மகத்திலி பீசியே படர்ந்திருந்தது உள்ளே வரும் படி கையை அசைத்தான் மணியம். பார்க்கவும் பலமாக தலையை அசைக்க; அசைவின்றி வெளியிலேயே நின்றான் சின்னான்.

முகக் கொட்டிலுமே ஸ்தாம் பித்துப் போயிற்று.

கந்தபுராணம் படிக்கிற வேளைகளில் கருஞ்சொற்களின் பொருள் புரிந்தவர் பேரல் தலையாட்டுபவர் அநேகர். பயபக்கியால் யானமே சலசலக்காமல் நிசப்தத்தையே வருவிப்பார்கள்.

பல மைல் கொலைவிலிருந்து விடிகாலையிலேயே வெறு வயிற்றோடு சைக்கிளில் வந்து அயிரம் சுருட்டு வரை சுருட்டி மாலைக் கருக்கலில் முழுக்களையும் வயிற்றுத் தொந்திக் குள் இட்டுக் கிருப்புற மத்தளங் கதிரவேலு கூட அசந்து போனார். உலகத்தில் என்ன நந்தாலுஞ் சரி கைகள் இயந்திரம் போல் ஆபிரம் சுருட்டு வரை நிறுத்தாமல் சுருட்டியே தீரும். தலை குனிந்தபடியே தானிருக்கும். கண் சலனமின்றி வேலையில் குவிமையப்பட்டிருக்

கும். ஆனால் அவரே இன்று கல்லெறி பட்டுக் கலங்கிய குட்டை போல் காணப்பட்டார்.

சியாகு வேலையில் என்றைக்கேம நாட்டில் காட்டிடாதவனே அவனுக்குக் குடும்பப் பொறுப்புக்களையில்லை. சகோதரங்களைப் பற்றிய அக்கறையுமில்லை. ஆக மிஞ்சிப் போனால் நாறு சுருட்டு வரை காண் சுருட்டுவான் பிலாச்சும் ஊர்ப்பகிளங்களுமே அவனது சுவைச் சூசுகள்ளாகும். சின்னாளைக் கண்டதுமே மகுடி கேட்ட பாம்பாகி பலருக்கும் பற்ற வைப்புச் செய்யத் தொடங்கினான்.

சுருட்டுக் தொழிலாளிக் குக்கிடைக்கிற கூலியில் என்றென்றும்ே கலியாணம் சுட்ட முடியாது. மீறித் தான் குடும்பத்தின் பலத்தில் சுட்டினாலும் குடும்ப வாழ்க்கையைச் சமாளிக்க முடியாது. ஆதலினால் அங்குள்ள தொழிலாளிகள் கட்டைப் பிரம்மச்சாரிகள்.

கொட்டிவை வைத்து நடத்தும் நாகரத்தினத்தார் இரண்டாந்தாரம் சுட்டினவர். அவருடைய கல்வீடும் அதே சுருட்டுக் கொட்டிவை அண்டித் தானிருந்தது. அவருடைய குடும்பத்தவர் எவருமே சுருட்டுக் கொட்டிவை எட்டியும் பார்ப்பதில்லை. சுருட்டின் குமட்டலை அவர்கள் தாங்கிக் கூட அறிந்ததில்லை.

தாயகம் 39

நாகரத்தினத்தாரின் மனுஷி எந்த நேரமும் தலை ஆபரணங்கள் தளதளக்க விட்டிலிருந்தாலும் வெளியே புறப்பட்டாலும் விகவித நகைகள் பூட்டியாய்மே திரிவாள். ஒட்டியாணம் கூட தங்கக்கால் காண் செய்விதவைத் திரைக்கிராள். ஊராள் அடைவக்கு வைத்து நகைகள் மீட்டிடாத போது அவருடமை

இப்படி நகைகளை சரிக்கின்ற தன் மனுஷியைப் பார்த்து வாயூறவே சுருட்டுக்காரர் வாய்க்கொன்பது நாகரத்தினத்தின் பூர்வீகக் கணிப்பு. மணியும் விறுக்கென்று எழுந்து வாசலுக்கு வெளியே நின்ற சின்னானின் கைகளைப் பிடித்து இழுத்தபடி உள்ளே வந்தான். தனக்கு முன்னால் அவனை இருத்துவித்தான்.

தீயை மிதித்தவர்கள் போல் அங்கிருந்த அனைவரும் வெருண்டு அரண்டு கொண்டனர். பலரும் இருக்கையை விட்டு எழுந்து கொட்டிவின் திண்ணையில் சுந்தி எதிர்ப்பையும் தீமுகத்தால் காட்ட முனைந்தனர். இன்னுள் சிலர் மறுபேச்சின்றி கொட்டிவை விட்டே வெளியில் போய்க் கொண்டார்கள். அன்றைய கூலியில் மண் விழுத்திய சின்னானை அறப்பதரைப் பார்ப்பது போலவே பார்த்தார்கள் சின்னானின் உடம்பெல்லாம் நடுக்கம் கண்டது.

நிலைமை

இடர் செய் போர் எமை
இடம் பெயர்த்தது
இயல் நிலை மாற்றி
அகதிகளாக்கி
அலைய வைத்தது

இருப்பைக் கெடுத்தது
எதுவென ஓராது
குழப்பிய கூட்டை
கட்டிடும் குழவிபோல்
விட்டையே சுட்டுவீர்

கட்டடக் கலையில்
வல்ல சிற்பியர்
செதுக்கிய சிற்பம்
பலவும் சேர்த்து
கருங்கல் கொண்டு
கட்டிடம் எழுப்பி
தெய்வம் இருத்தி
குடமுழுக் கெடுப்பீர்.

தந்தையர் இழந்து
அநாதைகளாகி
தன் துணை இழந்து
விதவைகளாகி
உறுப்புடன் இழந்து
ஊனமாகி
தொழில்கள் இன்றி
வறியதாகி
இருக்கின்ற பேரை
உணர்ந்தேனும்
செய்குவீர்
இயற்றுவீர்
அவர்க்காய் ஏதும்.

அழ. பகீரதன்

அல்லோல அல்லோலப் படு
வதைக் கண்ட நாகரத்தினத்
தார் கோபம் கொப்பளிக்க
வேட்டியை மடித்துக் கட்டியபடி
சீறிக் கொண்டே வந்தார்.

“ஆரடா உவன்”

“சின்னான்”

“ஓ அவ்வளவு திமிரோ? எழுப்
படா அவனை”

அவருடைய கட்டளைக்குக்
காத்திருந்தவன் போல் அப்
பையன் சின்னானின் கமக்கட்
டில் கைகளை விட்டுத் தரை
யோடு சேர்த்து இழுத்தபடி
சொட்டிலின் வெளிவாசல் வரை
வந்தான். சாணியால் மெழுகிய
தரை செம்மண் சிகப்பைச்
சிராய்த்துக் காட்டியது.
கிணுவை மரத்தின் தடியை
ஓடித்து சின்னான் மீது விளாச
லானான். ஐந்தும் கெட்ட
சின்னான் குழறியபடி ஓடி
ஐளியலானான்.

மணியத்தோடு மாலைவரை
கொட்டிலில் சின்னானுக்கு
நேர்ந்த கதிபற்றியே எல்
லோரும் பேசிக் கொண்டிருந்
தார்கள். கிளர்ந்தெழுந்தார்
உள்:

மறுநாட் காலையில் சுருட்
டுக் கொட்டில் முற்றாகத் தீக்
கிரையாகிச் சாம்பல் மேடாக
மாறியிருந்தது. மூளித்தனைத்
தோடு விகாரமாகி விட்டி
ருந்தது:

பாரதி : அங்கீகாரம் பற்றிய

ஒரு குறிப்பு

○ சேகர்

அண்மையில் ஈழத்துக் கவிஞர் ஒருவர் ஈழத்துச் சஞ்சிகை ஒன்றில் ஒரு நேரிகாணவிற்போது, பாரதி கூட அவரது மரணத்தின் பின்பு தான் ஒரு மகா கவியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இங்கே ரொண்டு விடயங்கள் கவனிப்புக்குரியன. ஒன்று யாருடைய அங்கீகாரம் என்பது, மற்றது காலம் தொடர்பானது. எந்த ஒரு படைப்பாளியும் முழுமானுடத்தினதும் கணிப்புக்கும் கவனிப்புக்குமாக எழுதுவது கிடையாது. எல்லாக்காலத்துக்கும் நிலைக்க வேண்டும் என்ற இலக்குடன் எவரும் எழுதுவது மயக்கத்தின் பாற்பட்டது.

ஒரு எழுத்து நயநிசிக்கு ஒரு பொதுமைப்பட்ட இயல்பு சாத்தியம், மனித இனம் பற்றிய ஒருமைப்பட்ட பார்வை சாத்தியம். எனினும் ஆக்க இலக்கியம் ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட வாசகரிகளைக் கருத்திற் கொண்டே புணையப்படுகிறது. படைப்பாளியின் மொழி, பண்பாடு, சமூகச் சார்பு, வர்க்க நிலைப்பாடு போன்ற பலவும் படைப்பின் முனைப்பையும் பண்பையும் நிரூபிக்கின்றன. பல படைப்புக்களாற் தமது தேசிய, பண்பாட்டுச் சூழல்கட்கு அப்பாலுள்ள மக்களை எட்ட முடிகிறது. மொழி மாற்றத்தின் பிரச்சினைகட்கும் அப்பால் ஒரு படைப்பால் தன் உடனடியான சூழலைத் தாண்டி மனித மனங்களைச் சிளரச் செய்ய முடிகிறது. பல படைப்புக்கள் தம்முடைய உடனடியான கால வரையறைக்கும் அப்பாடே நிலைக்கின்றன. இவற்றுக்கான பல வேறு காரணங்கள் இருப்பினும், ஒரு இலக்கியத்துடன் ஒரு மனிதனை நெருங்கப் பிணைப்பது மனித அனுபவமும் உணர்வும் சார்ந்த ஒரு உறவு என்றே கூறவேண்டும். மனித ரசனையின் வேறுபாடு, மனித அனுபவம் சார்ந்த ஒன்று என்பது நினைவிலிருத்தத் தக்கது. எனவே தான், கலை இலக்கியங்கட்குத் தம்மளவிலான ஒரு இருப்புக்கு இடமில்லாது போகிறது. எந்த ஒரு படைப்பாளியாலும் தனது சமூக இருப்பையும் சமூகப் பார்வையையும் மீறிச் செயற்பட முடியாது. இதனாற்தான் வர்க்க

சமுதாயத்தில் சகல கலை இலக்கியங்களிலும் ஒரு வர்க்க முத்திரை பொறிக்கப்பட்டிருக்கத் என்று மாக்ஸியத் திறனாய்வு கருதுகிறது: இதை எவரும் மிகையாக எளிமைப்படுத்தி வரிக்கு வரி வர்க்கப் பார்வையை அடையாளங்காண முயல்வது அபத்தம்; மறுபுறம் ஒரு படைப்பாளியின் ஆக்கங்களுள் வெளிப்படும் ஒரு சமூக நோக்கைப் புறந்தள்ளி வெறும் அழகியல் நோக்கில் ஒரு படைப்பை நோக்கவனம் அபத்தமே.

எந்த ஒரு படைப்பாளியும் அறிந்தோ அறியாமலோ ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிவை மனநிலை கொண்டே ஆக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார். தெளிவான ஒரு உலக நோக்கும் அரசியல் முனைப்பும் கொண்ட ஒரு படைப்பாளி தனது கருத்துக்களை யாருக்காக நுண்ணவைக்கிறார் என்பதில் அதிமம் நிச்சயமின்மைக்கு இடமில்லாமலே செயற்படுவது எதிர்பார்க்கக் கூடியது. எனவே தான் பாரதி யாருக்காக எழுதினார் என்ற கேள்வியைத் தவிர்த்து அங்கீகாரம் பற்றிய பிரச்சினையை நாம் முறையாகக் கையாள முடியாது.

பாரதியின் அங்கீகாரம் பற்றிய பிரச்சினை, பாரதி மகர கவியா என்ற பட்டமென்றும் தொடர்பானதாக மட்டும் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அந்த விவாதத்தில் ஈடுபட்டோரின் அங்கீகாரத்திற்காக அவர் எழுதியதாக நாம் கருக இடமில்லை. பாரதியின் எழுத்து, மிகமக்கியமாக, அரசியல் சார்ந்தது. அவரது ஆன்மீகப் பார்வை அவரது சமூகப் பார்வையார் - கணிசமான அளவக்கு தெரிப்படுத்தப்பட்டது. அவர் "சான்றோர்" அங்கீகாரம் வேண்டி எழுதியதற்கு அதிக ஆதாரம் இல்லை. எனவே தான் பாரதி வேண்டிய அங்கீகாரம் ஒரு மகாகவிஞராக மதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆவலின்பார் பட்ட ஒன்றல்ல. அவர் உன்னதமான ஒரு மக்கள் கவிஞர் அந்த வகையில் அவர் மகாகவியாகப் பலருக்குத் தெரிகிறார். ஆயினும் பாரதி மகாகவியா என்ற விவாதம் அவர் அடிப்படையில் ஒரு மக்கள் கவிஞர் என்ற உண்மையை மதிக்கத்தவறிய ஒரு விவாதமாகும்.

அரசியற் கவிதைகளை எழுதியதால் அவர் மகாகவியல்ல என்ற வாதமும் அரசியற் கவிதைகளை எழுதினாலும் அவர் மகாகவியே என்ற வாதமும் அடிப்படையில் ஒற்றுமையானவை அவை இலக்கியத்தில் அரசியலை மறுக்கின்றன இவ்வாதே அவர்: மரபுசார்ந்த செய்யுள் வடிவங்களினின்று விளகியும் எளிமையான மொழி நடை சார்ந்தும் பேச்சு மொழியை உள்வாங்கியும் எழுதியது இந்த விவாதங்களில் ஈடுபட்ட ஒரு சாராரால்

கண்டிக்கப்பட்டதையும் மறு சாராரால் குற்றமில்லை என்று ஏற்கப்பட்டதையும் அறிகிறோம்? நமது நிலைப்பாடு இவற்றுள் எந்த வகையிலும் அடங்கக் கூடுமா?

அரசியல் சார்ந்து, மக்கள் நலன் சார்ந்து, மக்களைச் சென்றடையும் நோக்கில் எழுதிய போதும் மகாசுவிதான் என்ற கருத்து அத்தகைய நோக்கை ஒரு குற்றமாகக் கருதுவது. அக்கையை அங்கீகாரத்தை விட பாரதியை ஒரு கவிஞராகவே ஏற்க மறுப்பது கூட அவருக்கு அளிக்கக்கூடிய ஒரு கௌரவமாகும். பாரதியின் படைப்புக்களை ஊடுருவி நிற்கும் ஒரு சமூகப் பார்வையே பாரதியை நமது நோக்கில் ஒரு மகாசுவிதானாகக் காட்டுகிறது. இந்த அங்கீகாரம் அவருக்கு என்றோ கிடைத்த ஒன்று தான். ஏனெனில் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் போது அவருடைய அரசியற் கவிதைகள் ஆற்றிய பங்கு அற்பமான ஒன்றல்ல. பாரதி யாருக்காக எழுதினாரோ அவர்களை அவரது கவிதைகள் சென்றடைந்தன. அந்த அங்கீகாரம் இன்று பாரதியை திராகித்த பாம்பரை இன்று வழங்குகிற அங்கீகாரத்தினின்று ஒவ்வொரு வழியிலும் வேறுபட்டது.

பாரதி ஏதோ கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த ஒரு கவிஞர் போலவும் தமிழகத்து இலக்கியத்தின் அறங்காவலர்களின் அங்கீகாரம் இல்லாது போயிருந்தால் அடையாளமே தெரியாமல் அவருடைய கவிதைகளும் போயொழிந்திருக்குமென்றும் கருதக் கூடிய விதமாக அங்கீகாரம் பற்றிய பேச்சுக்கள் அடிபடுகின்றன. எனினும், ஒவ்வொருவரும் தாம் எத்தகைய அங்கீகாரத்தை நாடுகிறாரிகளோ அத்தகைய அங்கீகாரத்தையே உண்மையான அங்கீகாரமாகக் கொள்கிறார்கள் என்பது நாம் கவனிக்கக் கூடியது. எனவேதான், சாகித்திய மண்டலப் பரிசு முதல் நொபெல் பரிசு வரையிலான அங்கீகாரங்களுக்கு நம்மிடையே பணி மத்தியில் மரியாதை அதிகமாக இருக்கிறது.

இவை ஒருபுறமிருக்க, பாரதியின் கவிதைகட்கும் கவித்துவத்துக்கும் அங்கீகாரம் இருக்கவில்லை என்பவர்கள் எளிதாக மறந்து போகிற உண்மை ஏதெனில் பாரதிக்கு அடுத்த படியாகத் தமிழகத்துக் கவிதையின் அதி முக்கியமான படைப்பாளியான கனக சுப்புரத்தினம் தனது பேரையே பாரதிதாசன் என்று வைத்துக் கொண்டதாலும் இந்த அங்கீகாரத்திற்கு மேலாக எந்தப் பண்டிதர் குழுவின் அங்கீகாரமும் பாரதிக்கு அவசியமான என்பது நம் சிந்தனைக்குரியது. இன்றுங் கூடத் தலித்தியம், பெரியாரிசம் என்ற பேர்களில் பாரதி மீது தொடுக்கப்படுகிற

சென்ம பூமி

சோகத்தின் அமைதியில்
எமது வானம்
விதவைகளின்
நெற்றித் திருநீறாய்
எங்கள் நிலவு
எவரின் காவலுச்
சதிகுகளையும்
சந்தேகிக்கும்
மனிதச் செவிகள்

ஆற்றவிற்கும்பாத
பிச்சைகி காரனின்
காயங்களாக
நாச தீபத்தில்
சமாதான யுத்தம்:

மயானமாய் மாறிய
வாழ்விடங்களில்
விரிந்துண்ண வந்த
நரிக்கூட்டம்
அனந்தக் களிப்பில்
பிணந்தின்னி
கழுவுகள்:

தூரிகையை பிடித்தபடி
காஷ ஒவியனின் கை
எலும்புத் துண்டுகளாய்
செம்மணியில்

காற்றோடு கரையும்
மனித இதயங்களின்
சோக கானங்கள்

இவைகளின் நடுவிலும்
ஆயுதத் தரகர்களின்
வியாபாரச் சத்தம்

ஆனாலும்
சிவசிகும் கீழ்வானத்தின்
விடியலின் நம்பிக்கையில்
இன்னும்
மானுடம்

— சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ்

கீழ்த்தரமான தாக்குதல்கட்டு
எதிரான ஒரு கேடயமாக
விளங்குவது பாரதிதாசன்
பாரதி மீது வைத்திருந்த பெரும்
மதிப்பு என்றால் மிகையாக
காது:

எவ்வாறாயினும் பாரதிக்கு
எம்போது அநிகாரம் விடைத்
தது என்ற கேள்வியை ஒரு
புறம் ஒதுக்கிவிட்டு, அவர்
யசருக்காக எழுதினாரோ அவர்
சுளை அவருடைய எழுத்து
சென்றடைந்ததா என்ற கேள்
வியை நாம் கவனிப்பது பய
னுள்ளது: பாரதியின் கவிதை
கள் இன்றைய புதுக்கவிதை
யுகத்தையும் தாண்டி நிலைக்கும்
என்பதற்கு ஒரு முக்கியமான
காரணம் அவற்றின் சமூகச்
சார்பான உள்ளடக்கம் என்
பதையும் நாம் நினைவிடிக்
வது நல்லது. □

வேறுந்து போனவர்கள்

● துரை சுப்பிரமணியன்

எனக்கு இப்பவும் நல்ல ஞாபகம் நான் ஐந்தாம் வகுப்புத் தான் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். பொன்னுத்துரை மாமாதனது ஒரே யொரு மகள் செவ்வந்தியையும் தனது மனைவி மருக்கொழுந்துவையும் தன்னோடு வந்து வத்தனையில் இருக்கும்படி கடிதம் எழுத, மாமி மருக்கொழுந்துவும் செவ்வந்தியுமாக காலை ஐந்து மணிக் கோச்சிக்குப் போவதற்காக முதல் நாளே பெட்டியில் உடுபடவைகள் எல்லாம் அடுக்கிவைத்து, கொழும்பிற்குப் போகும் 'புழுகில்' செவ்வந்தியும் நித்திரை கொள்ளாது 'கோச்சி எத்தனை மணிக்கு?' கோச்சி எத்தனை மணிக்கு?' என்று இரவிரவாக கேட்டு அலுப்புக் கொடுத்து தாயையும் நித்திரை கொள்ள விடாது விடியுது விடியுது என எழுந்து கொழும்புக்குப் போக வென்று தைத்த புதுச்சட்டையையும் போட்டுக் கொண்டு அந்த ரப்பட்டுக் கொண்டு ஓடித்திரிந்தாள்; அப்பொழுது

அவளுக்கு ஆறு வயதுதானிருக்கும்:

கொழும்பிற்குப் போகும் மருக் கொழுந்து மாமிக்கும் மகள் செவ்வந்திக்கும் இடியப்பம் அவித்துக் கொடுத்து விட என நான்கு மணிக்கெழுந்து 'ஆவறி போவறி' என்று அந்த ரப்பட்டு இடியப்பம் அவித்து, முட்டைக் குழம்பும் வைத்து, அதைப் புறம்பாக ஒரு சின்னப் போத்தலில் ஊற்றி, இடியப்பப் பார்சலையும் கொண்டு ஓடிவந்து அன்போடு கொடுத்தாள் சின்னத்தனிகம் மாமியின் மூத்த மகள் செல்லம்மா. அந்தப் பார்சலை வாங்கி வைத்து விட்டு மருக் கொழுந்து மாமியும் மகனுமாக அருகிலுள்ள உறவினர் வீட்டிற்குப் பயணம் சொல்லிப் போனார்கள்:

2

பொன்னுத்துரை மாமா கொழும்பில் ஓர் ஏற்றுமதி இறக்குமதி கம்பனியொன்று நடத்திக் கொண்டிருந்தார் அவருக்கு நல்ல வருமானம். அவரு

டையமகள் செவ்வந்திக்கு இப் பொழுது முப்பந்தைந்து வயது வரை இருக்கும். அவள் இப் பொழுது அவுஸ்திரேலியாவில் இருக்கின்றாள். இவளின் கணவன் ஒரு பெரிய எக்கவுண்டராம். நல்ல வசதியாக அவள் அங்கு வாழ்கின்றாளாம்.

பொன்னுத்துரை மாமா நல்ல மஞ்சள் தேசிப்பழம் போன்ற நிறமுடையவர் சண்ணாடியும் அணிந்து நல்ல ஆஜானு பாருவான தோற்ற முடையவர். அவர் அப்பொழுதே வத்தளையில் காணிவாங்கி பெரிய கல்விடு ஒன்றைக் கட்டியிருந்தார். அவருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பிள்ளையார் கோயில் இருந்தது அவரே அந்தக் கோயிலுக்கு உரிமையாளவர்.

இந்தக் கோயிலின் நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வத்தளையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வருவார். நல்ல பால் போன்ற வெள்ளை வேட்டியுடுத்து வோக்கிங்ஸ்ரிக் (ஊன்று தடி) யையும் கையில் பிடித்துக் கொண்டு கோயிலில் நின்றால் ஒரு தனிப் பொலிவோடு அழகாகத்தான் இருப்பார்.

“இவர் தானே கோயில் எசுமான்?” “கொழும்பிலை இருந்தே வந்தவர்?” என்று கோயிலுக்கு வருபவர்கள் எல்லோரும் கேட்பார்கள்.

இவருடைய பிள்ளையார் கோயிலுக்கு நீலகண்டக் குருக்

கள் தான் முழுப் பொறுப்பாகவுமிருந்தார். இவரின் மேற்பார்வையில் தான் சுப்பையாக்குருக்கள் பூஜை செய்து கொண்டு வந்தார். வேலாயுதம் தான் கோயில் மேளகாரன். தினமும் வெறும் பச்சை அரிசியில் சர்தம் வைக்கும் சுப்பையாக்குருக்கள் பெர்ன்னுத்துரைமாமா வந்து நிற்கும் போது மட்டும் ‘சக்கரைச் சர்தம்’ வைப்பார் சில வேளைகளில் மோதகமும் தருவார்.

கோயில் மேளமடிக்கும் வேலாயுதம். மற்றைய நாட்களில் பூஜை நேரத்திலும் கூட மேளத்தை நிலத்தில் வைத்து வேண்டா வெறுப்போடு இரண்டு தட்டுத் தட்டிவிட்டு, சுப்பையா குருக்கள் கொடுக்கும் பச்சையரிசிப் புகைத்தளிசையையும் வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுவார். பொன்னுத்துரைமாமா வந்து நிற்கும் பொழுது மட்டும், எழுந்து நின்று மேளத்தைத் தூக்கி வாரை தோளில் குறுக்காகப் போட்டு நன்றாக அடிப்பார்.

பொன்னுத்துரை மாமா கொழும்பிற்குத் திரும்பிப் போகும் தினத்திற்கு முதல் நாள் நீலகண்டக் குருக்கள், சுப்பையாக்குருக்கள், மேளமடிக்கும் வேலாயுதம் எல்லோரும் எமது வீட்டிற்கு வருவார்கள். பொன்னுத்துரைமாமா எமது வீட்டில்தான் தங்கி நிற்பார். இவர்கள் எல்லோருக்கும் என்பலப்பிற்குள்

வைத்து மனம்குளிரக் கொடுத்தனுப்புவார். எனக்கும் பயனக்காக* தருவார். நான் அந்தக் காசை வைத்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செலவு செய்வேன். எனக்குப் பிடித்தமான கிறீம் சோடா பேரிச்சம்பழம். நைஸ் பிஸ்கற் முதலியன வாங்குவேன். ஒரு தடவை ஒரு முழுக் கிறீம் சோடாவை நான் மட்டும் கெலியில் தனியக் குடித்து விட்டு வயிறு முட்டி ஏவறை வராமல் திக்கு முக்காடிய சந்தரிப்பமும் உண்டு.

*அடுத்தமுறை யாழ்ப்பாணம் வரும் பொழுது உனக்கு என்ன கொண்டு வர' என்று கேட்டசரி பொன்னுத்துரை மாமா.

.எனக்கு புறோப் வைச்சுக் கூடுகிற துவக்கு வேணும்' என்றேன்.

'உனக்கேன் துவக்கு...'

'மாம்பழத்தும்பி, சில்வண்டு, ஊணான்களுக்கு கூட' என்றேன்

அடுத்த முறை வரும் பொழுது மறக்காமல் நான் சொல்லி விட்ட துவக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்து தந்தார்.

3

பொன்னுத்துரைமாமா குடும்பம் 83 ம் ஆண்டு கலவரத்திற்குக் கூட யாழ்ப்பாணம் வரவில்லை. அவருக்குத் தெரிந்த வேதக்கார சிங்கள பாதிரியாரோடு அவரின் ஏற்பாட்டில்

எங்கோ போய் இருந்தார்களாம். அவர்கள் உயிர் தப்பிக் கொண்டார்கள். ஆனால் வீட்டு உடைமைகள் குறையாடப்பட்டு வீடும் தரை மட்டமாக்கப்பட்டதாம்.

அந்தச் சிங்களப் பாதிரியார்தான் அரசாங்கத்திடம் நட்பு பெற்றுக் கொடுத்தாராம். அந்தப் பணத்தில் கொட்டஞ்சேனையில் மீண்டும் வீடுவளவொன்றை வாங்கிக் கொண்டு மருக்கொழுந்து மாமியோடு தனிய சீவித்துக் கொண்டிருந்தார். பெர்ன்னுத்துரை மாமா. இவர் வயது வந்து நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து போக, மருக்கொழுந்து மாமி, தனது மகள் செவ்வந்தியோடு அவுஸ்திரேலியாவிற்குப் போய் சிறிது காலத்தில் அவவும் இறந்து போய் விட்டானர்.

எனது தகப்பனாரின் சகோதரி சரசுவம். கொட்டாஞ்சேனையில் தான் தனது ஒரு பெண் பிள்ளைகளோடு சீவித்து வந்தாள்.

எனது தகப்பனார்தான், தனது சகோதரியின் பிள்ளைகளை தூக்கி, தோலில் காவி வளர்த்து மருக்கொழுந்து மாமியின் சகோதரர்களுக்கு கலியாணமும் செய்து கொடுத்தார்.

எனது தகப்பனார் இறந்த பொழுது நாம் எல்லோருக்கும் அறிவித்திருந்தோம். எமது

தந்தையார் தூக்கி வளர்த்த வர்கள் யாரும் வரவில்லை.

அவரின் சகோதரி சரசுமாமியின் மட்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்து விட்டு அடுத்தடுத்த நாள் கொழும்பிற்குப் போய் விட்டாள். பேரப்பிள்ளைகள் தேடுவார்களாம் என்று சொன்னார் சரசு மாமி. பேரப்பிள்ளைகளில் கொள்ளைப்பாசம் அவளுக்கு.

எனது தகப்பனார் நோய்வாய்ப்பட்டு, தொழில் ஏதும் செய்ய முடியாமல், குடும்பம் படு மோசமான கஸ்டத்திலிருந்த பொழுது, கனது சொந்த உழைப்பில் வாங்கிய காணியை சீவியச் செலவிற்காக 'அறுதி'க்கு ஈடுவைத்தார்.

இந்தக் காணி, எமக்கிருந்த கிரெயொரு குடிநிலை மீள முடியாமல், அறுதியாகவே போய் விட்டது. எமக்குக் குடிநிலை இல்லாதது தவித்த பொழுது சரசு மாமி, தனது மருமகனுக்குச் சேர் மதியான சும்மா கிடந்த வெறும் காணியொன்றில் எம்மைக் குடியமர்த்தினாள். எமது தகப்பனாருக்கும் சேரவேண்டிய காணித் துண்டையும் தனது பெயருக்கு எழுதிவிச்சுக் கொண்ட பாவத்திற்கான பிராயச்சித்தமாக.

இந்தக் காணியை விட்டு எம்மை எழும்பி வேறு எங்காவது போகும்படி எத்தனையோ

அழுத்தங்களைத்தந்தான் சரசு மாமியின் மூத்த மருமகன். அம்மா இன்னமும் அந்தக் காணியை விட்டுப்போகவில்லை.

அவன் இன்று கனடாவில் மூத்த மகளோடு இருந்து எல்லா கௌரியங்களோடும் சீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றான் தனது மனைவியோடு.

நாம், இருக்கும் காணியை விற்றுவிடப் போவதாகச் சொன்னானாம்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நாங்கள் இடம் பெயர்ந்து வடமராட்சிக்குப் போய் என்று மில்லாகவாறு 'சிறுமைப்' பட்டி ருந்தோம். பின்பு, ஆறு மாதத்தின் பின்பு, உடைந்து போன, விட்டுப் பொருட்கள் எல்லாம் குறையாடப்பட்ட நிலையில் எமது சொந்த விட்டிற்கு வந்தோம்.

உயிரை மட்டும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக சிலர் வன்னிப் பிரதேசத்திற்குப் போய் இன்னமும் அணு அணுவாய் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு எனது மூத்த மகன் மொறட்டு வைப்பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து எஞ்சியிராக வெளிக்கிட்ட பொழுது, அவளின் பட்ட மளிப்பிற்குக் கொழும்பிற்குச் சென்றிருந்தேன். கப்பலில் திருகோண

மலைக்குப் போய் அங்கிருந்து கொழும்பிற்குக் சென்றிருந்தேன்.

பட்டமளிப்பு முடிந்த அருத்த நாள் எனது உறவினர்களைப் பார்க்கலாமென கொட்டாஞ் சேனைக்குப் போயிருந்தேன்.

எனது சின்ன மச்சாளின் வீடு கொட்டாஞ் சேனையில் மாதா கோயிலுக்குப் பின்புறமாக இருந்தது.

வீட்டைத் தேடிப் பிடித்து போய், சுவருக்கு வெளியே பொருத்தப்பட்டிருந்த பொத்தானை அழுத்தினேன். லட்சணமான பெண் பிள்ளை யொருத்தி வந்து 'யாரைத் தேடுறிங்கள்' என்று கேட்டாள். அவள் தாளை மோகனா வாக இருக்கலாம் சின்ன மச்சாளின் கடைக்குட்டி அவள் என்னைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பாள். ஒரு போதும் முன்பு என்னைக் கண்டிருக்கவில்லை.

'உங்களின் அம்மாவைத் தான் பார்க்க வேனும்' என்றேன். உள்ளுக்கு அலிசேசன் நாயொன்று அட்டகாசமாக குரம்பது கேட்கிறது. சிறிது நேரத்தில் சின்ன மச்சாள் வந்து கதவைத் திறந்தாள்.

'எட நீயா. எப்ப வந்தனி... ஏன் வந்தாய்? என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் கையில் ஏதாவது 'சூட்கேஸ்', பை ஏதாகிலும் கொண்டு வந்தேனா

என்று அறிந்து கொள்வதற்காக கேற்றுக்கு வெளியில் வந்து இருபுறமும் பார்த்தான்.

நான் அங்கு தங்க வரவில்லை என்பதை மனதில் திடப்படுத்திக் கொண்டு என்னை உள்ளே கூட்டிக் சென்றாள். சின்ன மச்சாள் முன்பு தோற்றத்தில் சாவித்தீரியைப் போல இருந்தவள் மிகவும் அழகானவள்.

இப் பொழுது நன்றாகவே தோற்றம் மாறி இருந்தாள் பொய்ப் பல்லும் கட்டியிருந்தாள்.

'நான் வந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் இருக்கும் மகனின் பட்டமளிப்பிற்காக வந்தனான்...' என்றேன்.

அவள் மகனின் பட்டமளிப்பை 'பெரிதாக' எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அவளின் அலிசேசன் நாய் இன்னும் அட்டகாசமாக குரைக்கவே.

'மோகனா, நாயைப் பிடிச்சுக் கூட்டுக்கை விட்டிட்டு, தேத்தண்ணியை கொண்டு வா' என்றாள்.

தனது கணவன் செத்தது பற்றியும், அவர் சாவதற்கு முன்பு செய்த குழப்பங்களைப் பற்றியும் தனது கடைசி மகனுக்கு ஒரு டாக்குத்தரை நெஜிஸ்டர் பண்ணியிருப்பதாகவும், நெஜிஸ்டர்சனுக்கு எடுத்த

அல்பத்தையும் எடுப்பித்துக் காண்பித்தாள். இன்று தங்களுக்கு மருமகன் வீட்டில் சாப்பாடு என்றும் சொன்னாள்.

சின்ன மச்சாளின் விடுமிகவும் வீசாலமானதாய், எல்லா வசதிகளோடும் இருந்தது.

பெரிய மச்சாலும் கணவனும் சிங்கப்பூரில் உள்ள கடைசி மகனோடு மூன்று மாதமிருந்து விட்டு, மூத்த மகனோடு இருப்பதற்காக கண்டாவிற்குப் போய் விட்டதாகவும், அவளின் மூத்த மகன் சிங்களப் பெண் ஒருத்தியை காதலித்து முடித்து விட்டதாகவும் இன்னொருத்தன் பொஸ்வானாவில் சுறுப்பிளப் பெண்ணொருத்தியை சுட்டி இருப்பதாகவும் சின்ன மச்சாள் புதினம் சொன்னாள்.

என்னோடு கதைக்கும் பொழுது அடிக்கடி நேரத்தைப் பார்த்தாள் சின்ன மச்சாள். என்னை எவ்வளவு விரைவாக அவ்விடத்தை விட்டுப் போகும் படியாய் அமைந்திருந்தது அவளின் காரியங்கள்.

மருமகனும் மகனும் கலியாணம் முடிந்தவுடன் வெளி நாட்டிற்குப் போக இருப்பதாகவும், தானும் இரண்டொரு வருடங்களில் வெளிநாடு போகக் கூடுமென்றும் சொன்னாள்.

நான் போய்விட்டு வருவதாகச் சொல்லி விட்டு எழுந்து வந்து விட்டேன் தேநீரைக்

கூட கட்ச்கடத் தந்ததால், பின்பு குடிக்கலாமென அப்படியே மறந்து போய் வைத்து விட்டு வந்து விட்டேன்.

நான் மீண்டும் திரும்பி கப்பலில் யாழ்ப்பாணம் வந்து கொண்டிருந்தேன் எனக்கு நித்திரையே வரவில்லை.

சின்ன மச்சாள் வீட்டைப் பற்றியே எனது சிந்தனைகள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன.

‘ஏன் கொழும்பிற்கு வந்தது, என்று கேட்ட பொழுது

‘மூத்த மகனின் பட்ட மளிப்பிற்கு வந்தேன்’ என்று சொன்ன பொழுது.

‘எட நீயும் ஒரு மனுஷனா? அவளையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கலாமே அப்படியென்ன ஒரு நேரச் சாப்பாடு கொடுக்க மாட்டனா? என்று கேட்டு ஏசவாளென நினைத்தேன்.

எனது மகள் என்ஜினியராக வந்ததைப்பற்றியோ அல்லது அவளை பார்க்கத்தான் ஆவலாய். உள்ளதாகவோ எந்தச் சந்தர்பத்திலும் சின்ன மச்சாள் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

எங்கே நிக்கிறாய், என்று கேட்டால்,

‘ஒரு லொட்சில் தினமும் நாறு ரூபாய் கொடுத்து நிக்கின்றேன், சாப்பாடும் கடையில்

தான் ----- என்று சொன்னார்?

“ஏன் நான் இந்தப் பெரிய வீட்டைக் கட்டி வைச்சிருக்கிறேன், நீ இஞ்சையே தங்கிப் போகலாமே நீ போய், லொட். சிலையிருந்து உன்னுடைய பெட்டியை தூக்கிக் கொண்டு வாவன் ...” என்று சொல்லுவான் என்று நினைத்தேன்; நான் எதிர் பார்த்தது போல அவன் அப்படி ஒன்றும் நினைத்துமே பார்த்ததில்லை;

ஏன்? தனது தாய் நெல்லுக்குற்றி, அரிசி விற்றுச் சீவியம் விடும் பொழுது, பாலம் பெண்ணாய்ப் பிறந்தவள் தனிப் பாடு படுகின்றாளே என இரக்கப்பட்டு கூட நாலு உலக்கை போட்டு உதவி செய்து கொடுத்த சின்னத்தங்கம் மாயியின் மூத்தமகள் செல்லம்மா பற்றியோ அல்லது அவளின் ஊமைப் பிள்ளை ‘வவோ’ வைப்பற்றியோ அல்லது தன்னோடு சேர்ந்து விளையாடிப் படித்து பின்பு கூலி வேலை செய்யும் இராசையாவைக் கட்டின. யோசம்மா படும் கஸ்டத்தைப் பற்றியோ அவள் விசாரிக்கவே இல்லை.

கப்பல் அந்த இருள் யேனையிலும் அமைதியாக காங்கேசன் துறையை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது;

இந்தக் கப்பலுக்குள் வரும் பிரயாணிகளில் அநேகமானோர் தமது உயிர்களை மட்டும் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக

பொருள் பண்டம் எல்லாவற்றையும் இழந்து, போகும் வழியிலும் வானத்திலிருந்து சீறிவந்த குண்டுகளுக்கெல்லாம் தம்பி, வன்னிக்கு, மன்னாருக்கென்று ஓடித் தப்பி அங்கும் சொல்லொணாத துன்பங்களை பசி பட்டினிகளை அனுபவித்து விட்டு, தற்பொழுது கொண்டு சென்ற உயிரை மட்டும் கட்டிக்காத்துக் கொண்டு வெறுங்கையோடு பிறந்த மண்ணை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். சிறுவர்களெல்லாம் பசி பட்டினியால் பாதிக்கப்பட்டது போதா தென்று நோயின் தாக்கத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டு எலும்பும் தோலுமாய், குமருகள் எல்லாம் வாடி உதங்கி சொக்குகள் காய்ந்து பேரம் முகத்தில் களை இழந்து சிலர் கருண்டு போயும் சிலர் முடங்கிப் போயும் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஓரிரு மணித்தியாலத்தில் பிறந்த மண்ணில் மீண்டும் தமது பாதங்களைப் பதிப்போம் என்ற எண்ணம் அவர்களின் மனத்தில் அசையாத இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. அடிமனத்தில் ஒரு சந்தோசம் அமிழ்ந்து போய்க்கிடக்கின்றது;

விடியும் சாயல் அவர்களின் கண்களுக்கு மெல்லத் தெரிகின்றது. இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வேரறுந்து போகவில்லை; எனது மச்சாள் குடும்பங்கள் போல;

எங்களுக்குத் தேவை

பிரெக்ட்

எப்பொழுதெல்லாம் எங்கள்
மேலாடை கந்தலாகிறதோ,
அப்பொழுதெல்லாம் நீங்கள்
ஓடி வந்து முழங்குகிறீர்கள்

*இது இனியும் நீடிக்கக்கூடாது,
முடிகின்ற எல்லா வழிகளிலும்
உதவி செய்வோம்.

நீங்கள் உற்சாகமாக
எஜமானரிடம் ஓடுகிறீர்கள்.

நாங்கள் காத்துக்
கொண்டிருந்தோம்.

நீங்கள் வெற்றிகரமாக

எங்களுக்குப் பெற்று வந்ததைக்
காட்டுகிறீர்கள்.

ஒரு துண்டுத் துணியை!

நல்லது: துண்டுத்
துணி சரிதான்.
ஆனால்,
முழு ஆடை எங்கே?

எப்பொழுதெல்லாம்
பசித்தியால்
கருகிக் கரைகிறோமோ
அப்பொழுதெல்லாம் ஓடிவந்து
முழங்குகிறீர்கள்.

*இது இனியும் நீடிக்கக் கூடாது,
முடிகின்ற எல்லா வழிகளிலும்
உதவி செய்வோம்

உற்சாகம் நிரம்பியவர்களாய்
நீங்கள்

எஜமானரிடம் ஓடுகிறீர்கள்.

நாங்களோ

பசித்தியில் கருகியபடி

காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்
நீங்கள்.

திரும்பி வந்து வெற்றிகரமாக
எங்களுக்குப் பெற்று

வந்ததைக் காட்டுகிறீர்கள்.

நாலு பருக்கைகள்:

நல்லது: பருக்கைகள் சரிதான்?
ஆனால் முழுச்சாப்பாடு எங்கே?

எங்கள் தேவை
துண்டுத் துணி அல்ல;

முழு ஆடை.

பருக்கைகள்ல்ல;

முழுச்சாப்பாடு.

ஒரு வேலை மட்டுமல்ல;

முழுத் தொழிற்சாலையும்

எங்களுக்குத் தேவை

நிலக்கரி, தாதுப் பொருள்.

உலோகக் கனி

அத்தனையும்

எங்களுக்குத் தேவை:

எல்லாவற்றையும் விடமேலாக
நாட்டினை

ஆளும் அதிகாரமும்

எங்களுக்குத் தேவை.

நல்லது.

இவ்வளவும்

எங்களுக்குத் தேவை

ஆனால்

நீங்கள் கொடுப்பது என்ன?

நன்றி: காலக்குறி

பிரெக்ட் நூற்றாண்டு

நினைவாக

எதிர்ப்பு இலக்கியமும் எசமானர்களும்

● சி. சிவசேகரம்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

4. எதிர்ப்புக்கு எசமானர் முகங் கொடுத்தல்

அதிகாரவர்க்கம் எதிர்ப்பைப் பல வகைகளில் கையாளலாம். வரலாற்றுச் சூழல்களே பெருமளவுக்கும் இவ்விதயத்தைத் தீர்மானித்துள்ளன: மிகவும் தீவிரமான ஒடுக்குமுறையைத் தொடர்ச்சியாக நீண்டகாலத்திற்குக் கடைப்பிடிப்பது சிரமமானது. கடுமையான முறையில் சகல எதிர்ப்பிலக்கியங்களையும் தடை செய்வதற்கான தேவை ஆட்சி அதிகார மாற்றத்திற்கான உக்கிரமான போராட்டத்தை ஓட்டிய காலங்களில் ஏற்படலாம். சமுதாயக் கிளர்ச்சியை எதிர்ப்பிலக்கியங்கள் தூண்டிவிடுமாறான அடையாளம் தெரிகிறபோதும் கடுமையான தடைகள் இருக்கலாம்.

பக்தி இலக்கிய காலத்தின் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைக் கொண்ட சுவடிகள் எவருக்கும் எட்டாதவிதமாக மறைத்து வைக்கப்பட்டன: பிராமணிய மதத்தினதும் வடமொழியினதும் ஆதிக்கத்தின் அரசியல் தொடர்பான நிகழ்வு: உலகின் பல வேறு இடங்களிலும் அதிகார வர்க்கத்தினரால் தமக்கு உடன் பாடநீற சிந்தனைகளைக் கொண்ட படைப்புக்கள் அழிக்கப் பட்டுள்ளன: ஓலைச் சுவடிகளிலும் துணியிலும் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களை அழிப்பது இன்றைய அச்ச மற்றும் நவீன தொடர்புச்சாதன யுகத்தில் உள்ளதைவிட இலேசானது தான்.

சில சமயங்களில் அழிப்பதை விடப் புறக்கணிப்பது கூடியளவு பயனை அளிக்கிறது. செவ்வியற்கலை இலக்கிய வடிவங்கள் நிறுவன ஆதரவு சார்ந்தே பெருமளவும் தழைத்து வந்துள்ளன: அந்த ஆதரவு நீக்கப்படும்போது அவற்றின் வளர்ச்சி தடைப்படுகிறது: அது மட்டுமல்லாது சில ஆக்கங்கள் வழக்கொழியவும் நேருகிறது: அரசும் மத நிறுவனங்களும் சில சூழ்நிலைகளில் செல்வந்தர்களுமே செவ்வியற்கலை இலக்கியங்களைப் பேணும்

முறையில் செயற்பட்டுள்ளனர். எனவே வெளிவெளியாகவே மக்களுக்குச் சார்பான இலக்கியங்கள் உருவாக இடமிக்கலை? ஆயினும் அறம் சார்ந்த பாரீவைகளிடையே கருத்து மோதல்கள் இருந்தே வந்துள்ளன. நீண்டகாலப் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகிய நூல்களுள் திருக்குறள் முக்கியமானது. வைதிக சமயச் சிந்தனைகட்கு மாறான முக்கிய அறநூல் திருக்குறள். சமணச் செல்வாக்கு அதில் அதிகம் எனலாம். பௌத்தத்தினதும் பழந்தமிழ்ச் சமுதாய அறிவுமுயற்சியினதும் செல்வாக்கையும் அதில் அடையாளம் காணலாம். வைதிக மதங்களைச் சாராத பிற அறநூல்களும் நீண்ட காலமாகவே விளிம்பு நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்துள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு தடைகளாலும் அலட்சியத்தாலும் ஒரு இலக்கியப்போக்கை முறியடிக்க இயலாது போகும்போது அதைத் தனக்கேற்றபடி மாற்று வாசிப்புக்கு உட்படுத்துவது அதிகார வரீக்கத்தின் இன்னொரு நடைமுறையாகும். அது ஒரு புறம் தனக்குப் பகைமையாக இருந்த நூல்களின் வாசிப்பைப் புதிய உரை நூல்கள் மூலம் மாற்றுகிறது. திருக்குறளுக்குச் சைவச்சார்பான வாசிப்புக்கள் முதல் அண்மைக்கால நாத்திக வாசிப்புக்கள்வரை பலதை நாம் காணலாம். இவ்வாறான 'தமதாக்கிக்கொள்ளல்' சமூக அரசியல் தேவைகளை ஒட்டி நிகழ்வது. முதலாளியம் தான் முன்பு எதிர்த்த மதச்சார்பான நிலமான சமுதாயச் சிந்தனைகளைத் தன் அதிகாரத்தைத் தொடரும் தேவைகட்காகப் பயன்படுத்துவதை நாம் காணலாம். கிறிஸ்துவமும் பைபிளும் மிகவும் தீவிரமான மறுவாசிப்புக்கட்கு இன்றும் ஆளாகி வருவதை நாம் காணலாம்.

இன்னொருபுறம், எதிர்ப்பு இலக்கியம் ஒன்று உருவான சமுதாயச் சூழலை மறைத்துவிடுவதன் மூலம் ஒரு படைப்பை எளிதாகவே தமதாக்கும் வசதி உள்ளது இங்கு. சில சமயம் ஒரு இலக்கியப் போக்கின் சில பகுதிகள் மீதான அழுத்தத்தை நீக்குவதன் மூலம் அந்த இலக்கியப் போக்கை நிறுவனச் சார்பான ஒன்றாக அங்கீகரித்துவிடலாம்.

தேவார திருவாசகங்களின் பக்தி இலக்கிய அரசியற் பரிமாணம் நெடுங்காலமாக மறைக்கப்பட்டுவந்தது போலவே, வைணவ பக்தி இலக்கியத்தின் அரசியற் பரிமாணமும் அலட்சியம் செய்யப்பட்டு இந்த இலக்கியங்கள் வைதிக மதவிருத்தியுடன் ஒட்டப்பட்டு வசிக்கப்பட்டுள்ளன.

சைவ குரவர் எனப்படும் பக்தி இலக்கிய மரபினர் காலத்திற்குப் பின்பு சைவசித்தாந்தம் தன் இறுக்கமான வடிவைப் பெற்றது: சந்தான குரவர் எனப்படுவோர் சைவ சித்தாந்த நூல்களை இயற்றிய காலத்தை ஒட்டி, பக்தி இயக்கத்தின் கிளர்ச்சிப் பரிமாணங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுச் சடங்கு சம்பிரதாய முறையிலான ஒரு மதத்தின் பகுதியாக பக்தி இலக்கியம் உருமாறியது. அதன் வரலாற்றுப் பரிமாணமும் சமுதாயப் பண்பும் புராணமாக்கலால் மழுக்கடிக்கப்பட்டன; மாசவிய ஆய்வு முறையின் வருகையின் பின்னரே, புராணமாக்கப்பட்ட வரலாறுகள் பல அவற்றின் சமுதாய யதார்த்தத் தோற்றத்தை அறியும் தேடலுக்கு உட்பட்டன.

மேற்கூறியளிதமான அங்கீகாரத்தின் மூலம் எதிர்ப்பு இலக்கியமான பக்தி இலக்கியம் அதன் எதிர்ப்புப் பண்பின் முனைகள் மழுக்கப்பட்டு சனாசன மதத்தின் புதிய நிலை நிறுத்தலுக்கு அகாரமாகவும் மாற்றப்படுகிறது. சமய இலக்கியங்களின்மீது திணிக்கப்படும் தூய ஆன்மீக வாசிப்புக்கள் அவற்றின் சமூகச்சார்பான உள்ளடக்கத்தை மறுதலிக்கும் நோக்கை உடையன என்பதில் அதிக ஐயத்திற்குப் புதிய சனாதனிகள் இடம் வைக்கவில்லை.

வீவேகானந்தர் போன்றோரது சிந்தனைகளின் முற்போக்கான பண்புகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு இந்நிதுத்துவத்தின் புதிய வீக்கிரகங்களாக அவர்கள் மறுவாசிப்புச் செய்யப்படுவதும் பாரதியின் ஆன்மீகத்தைப் பிராமணியக் கண்ணோட்டத்தில் வளைக்கும் முயற்சிகளும் வியப்புக்குரியன அல்ல.

எதிர்ப்பு இலக்கியங்களதும் கலை வடிவங்களதும் பல்வேறு பண்புகளை உள்வாங்கியும் இப்போது வணிகமயப்படுத்தியும் அவற்றின் கிளர்ச்சிச் சுறுகளை அடையாளந் தெரியாமற் செய்வது, வரலாற்றில் தெநிகிலும் நடந்து வந்த ஒன்றே, ஜாஸ். ப்ரூஸ் போன்ற கறுப்பு அமெரிக்க இசை வடிவங்கள் அடிமை வியாபாரத்திற்குப் பலியான அமெரிக்க நீக்ரோ சமுதாயத்தின் மனதின் தன்பத்தின் குரல்கள்: மேனாட்டு ரொக், பொப் இசை மரபுகள் அவற்றினின்று ஊட்டம் பெற்றவை தாம். நீண்ட காலமாகவே அங்கீகாரம் மறுக்கப்பட்ட ஜாஸ், ப்ரூஸ் போன்ற இசை வடிவங்கள் இன்று அங்கீகாரம் பெற்ற இசை வடிவங்களாகி விட்டன. அவை இன்று எதிர்ப்பின் குரல்களை ஒலிப்பன அல்ல என்றே கூறலாம். இவ்வாறே நிறேகே என்ற மேற்கிந்திய (ஐமேயக்கா) இசை வடிவமும் வெளிவெளியாகவே எதிர்ப்பின் குரலாக ஒலித்து வந்த காலம் ஒரு தசாப்தத்தினுள் மாறி

வீட்டது. அது இன்று வனவீகக் கலை வடிவங்களுடன் சங்க மிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

கிளர்ச்சியினதும் எதிர்ப்பினதும் குரல்களைத் தாங்கி வரும் கலை இலக்கிய வடிவங்கள் தமது போராட்டக் காலச் சூழலிற் செயற்பட்டவிதமாக வரலாற்றில் எப்போதுமே செயற்பட முடியாது. அவற்றை எசமானவர்க்கம் அழிக்க முடியாத போது அங்கீகாரத்தின் மூலம் அடையாளம் மாற்ற முயல்கிறது என்பதும் அதில் வெற்றி கண்டும் உள்ளது என்பதும் நாம் கவனிக்க வேண்டியது.

கலை இலக்கியங்களின் புரட்சிகரத்தன்மையையும் எதிர்ப்பின் குரல்களையும் நாம் அடையாளங்கண்டு மூக்கியப்படுத்துவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன: அது பற்றி அடுத்த பகுதியிற் கவனிப்போம். அதே வேளை, பின் அமைப்பியல் பின்நவீனத்துவம் என்ற பேர்களில் நடக்கும் சில காரியங்கள் பற்றியும் நாம் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டி உள்ளது:

இன்று கட்டவிழ்த்தல், மீள்கட்டமைத்தல் என்ற பேர்களில் மிகவும் போலியான ஆராய்வுப் பாவனைகளுடன் ஒரு புதிய மசயாவாதம் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. பெரும் போக்கான வரலாற்றுப் பார்வைக்கு மாறாக நுண்காண் பார்வைகளை முன்வைப்பதன் மூலம் வரலாறு பற்றிய உலகு தழுவிய பார்வை ஒன்று விருத்தி பெறாது மறிக்கும் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன: இதன் மூலம் ஒன்றுபட்டிப் போரிட வேண்டிய ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது வரலாற்றையும் மரபையும் பண்பாட்டுச் சூழலையும் தம்மைச் சூழ உள்ளவற்றினின்றும் பிரித்தும் தனிமைப்படுத்தியும் நோக்குமாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர்.

நவீன ஆய்வுப்பார்வைகள் என்ற பாசாங்குகள் ஒருபுறம் இருக்க, என். ஜி. ஓ எனப்படும் தன்னார்வக் கூழுக்களிக் மூலமாக மக்களைத் திசை திருப்பியும் ஆய்வறிவாளர்களை விலைக்கு வாங்கியும் சுயமுயற்சி மீதான நம்பிக்கையைச் சிதறடித்துப் பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. மக்கள் கலை இலக்கிய வடிவங்களின் புரவலர்களாக இந்த என். ஜி. ஓ நிறுவனங்கள் பல உலாவருகின்றன: இவர்களது நிதி உதவி இல்லாமல் மக்கள் சார்பாக எதையுமே செய்ய இயலாத ஒரு நிலையை இவர்கள் வேண்டுகிறார்கள். இது பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மேற்கொள்கிற உலகமயமாக்கலின் தந்திரோபாயங்களில் ஒரு பகுதியாகும்:

பின் நவீனத்துவம் என்பது, ஏகபோக முதலாளித்துவம் தனது நவகொலனிய உலக ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக ஒடுக்கப்

பட்ட மக்கள் ஒன்று திரளாது தடுப்பதற்கான ஒரு புதிய சித்தசந்தமாகவும் ஆய்வு முறையாகவும் இன்று செயற்பட்டு வருகிறது:

எசமானர்கள் தமது வரிக்க கபாவத்திற்கேற்ப செயற்படுகிறது பற்றி அவர்களிடம் நாம் முறைப்பட இடமில்லை. அவர்கள் தமது நடத்தையை மாற்றும்படி நாம் கேட்பது ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையில் தற்கொலை செய்யுமாறு அவர்களைக் கேட்பது போன்றது. நம் முன்னுள்ள தேவை ஏதெனில் அவர்கள் எதிர்ப்பின் குரல்களை மறிக்கவும் மங்கலைக்கவும் திரிக்கவும் களவாடித் தமதாக்கவும் செய்கிற முயற்சிகளுக்கு எதிராக நாம் என்ன செய்யலாம்? என்பதை அறிவதும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதுமாகும்:

5. எதிர்காலம் நோக்கி

முற்போக்குச் சக்திகளிடையே அரசியலில் மட்டுமல்லாது கலை இலக்கியங்கள் பற்றியும் பாரிய கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்து வந்துள்ளன முற்றிலுஞ் சரியானதென்று நாம் முன் கூட்டியே அறியக் கூடிய முடிபுகளைத் தருவதற்கு வரலாறு தூய கணிகமோ சடப்பொருள் விஞ்ஞானமோ அல்ல. விஞ்ஞானம் கூட நிச்சயமின்மைக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. நடைமுறை மட்டுமே மனிதச் செயற்பாடுகளை அனைத்திலும் காலத்தால் அழியாத நடுவராகச் செயற்பட்டுத் தீர்ப்புக்கூறி வந்துள்ளது:

புரட்சிகர இலக்கியவாதியின் பணி பற்றிச் சில பொதுவான உடன்பாடுகளை நாம் காணலாம்: ஆயினும் ஒரு படைப்பாளி எவ்வாறு செயற்பட வேண்டுமென்று இறக்கமாக வரையறுப்பது இயலாத காரியம்: புரட்சிகர அரசியல் இயக்கம் விறைப்பான சமூகப் பார்வையையுடையதாயிருக்க அவசியமில்லை. கலை இலக்கியங்களை அழகியல், சமூகச் சுண்ணோட்ட அடிப்படைகளில் மதிப்பீடும் தேவை எப்போதும் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு உண்டு. சமுதாயத்தைச் சீரழிக்கவும் மக்கள் மத்தியில் உள்ள சினேக முரண்பாடுகளைப் பகை முரண்பாடுகளாகக் காட்டவும் ஊனைகிற நச்சு இலக்கியங்கள் பற்றி மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தும் தேவை புரட்சிகர கலை இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களுக்கு உண்டு: இன்று தொடர்புசாதனங்கள் மக்கள் மீது ஏற்படுத்துகிற தாக்கம் பெரிது. செய்திகள் முதல் வரலாறு வரை தொடர்பு சாதன உரிமையாளர்களது ஆதிக்கத்தின் கீழேயே விளக்கியானம் செய்யப்பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. தகவல் யுகம் என்பது தகவற் திரிப்பிற்கான யுகமாகவே இருக்கி

யடைகிறது. எனவே புரட்சிகரக் கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளது செயற்பாடு மிகுந்த இடைஞ்சல்கட்கு மத்தியிலேயே நடக்கிறது.

மக்களுக்கான கலை இலக்கிய வடிவங்கள் கூட இன்று என். ஜி. ஓச்கள் மூலம் எசமானத்துவத்தின் தேவைசட்காக வளைக்கப்படுகின்றன. 'தூய கலை இலக்கியம்' பேசுவோர் வணிக ரோக்கில் கலை இலக்கியச் சீரழிவுக்கு எதிராகப் பேசுவது ஒரு சடங்காக நடக்கிறது. சமுதாயத்தினின்று ஒதுங்கிப் போகிற கலை இலக்கியத் தூய்மைக்காரர் அமர் இலக்கியக் களவுகளில் வாழ்கிற அளவுக்கு வாழுகிற மக்களுக்கான இலக்கிய நடைமுறை பற்றிக் கவனிப்பதில்லை எனவே கலை இலக்கியங்களை வெறும் பொழுதுபோக்காக்கி மக்களது ரகசனையைக் காங்குறைத்துக் கீழ்மையான சமதாய விழிப்பியங்களைக் கொண்ட ஒரு நுகர்வுக் கலாசாரம் உருவாக்கப்படுவதை மறிக்கும் பணி புரட்சிகர, மற்போக்குச் சக்திகளின் தோள்களிலேயே தங்கியுள்ளது. சமூக அக்கலையற்ற தனிமனிதர்களை உருவாக்குவதில் எசமானர்கள் மிகவும் முனைப்புடன் செயற்படுகிற காலம் இது. தனிமனிதவாதம் ஒரு உயர்ந்த பண்பாகப் போற்றப்படுகிறது. இங்கும் கலை இலக்கியத் தூய்மைவாதிகள் தனிமனிதவாதத்தைப் போன்றி மக்களுக்கான கலை இலக்கியங்களைக் கும்பல் கலாசாரம் என்று இழிவு செய்கிறார்கள். தனிமனித சுதந்திரம் என்பது தனிமனிதவாதமல்ல. அது சமூகம் என்ற ஒரு கூட்டமப்பில் சமூகநலனை அனுசரித்துக் தனிமனிதர் கம்மையும் தமது சமூகத்தையும் உயர்விக்கும் நோக்குக் கொண்டிருக்கானது தனிமனித சுதந்திரமும் கருத்துச் சுதந்திரமும், முழுச்சமுதாயத்திற்கும் உள்ள சுதந்திரத்தினின்றும் பிற தனி மனிதர்களது உரிமைகளினின்றும் சுதந்திரத்தினின்றும் பிரித்துப் பார்க்க இயலாதவை. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு எசமான வர்க்கத்திற்கெதிரான கலை இலக்கியப் போராட்டப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

புரட்சிகர அரசியலில் ஐக்கிய முன்னிக் போட்டியாளி போல, புரட்சிகரக் கலை இலக்கியப் பணிகளிலும் ஐக்கியமம் போராட்டமும் என்ன அடிப்படையிலான ஒரு பார்துப்பட்ட ஐக்கியத்திற்கான தேவை உள்ளது. ஒரு குறைந்த பட்சக்கலை இலக்கியக் குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாறான ஐக்கியம் கட்டியேழுப்பப்பட முடியும்.

உருவமும் உள்ளடக்கமும் பற்றிய குழப்பமான சிந்தனைகள் குழப்பமான விவாதங்கட்கு இடையிடையே காரணமாகி

யுள்ளன. புரட்சிகரக் கலை இலக்கியங்கள் வெறுமனே சரியான அரசியல் உள்வடக்கத்தால் மட்டுமே மக்களைச் சென்றடைவதில்லை என்பது பற்றிப் பலமுறை மாசுலியத் திறனாய்வாளர்களால் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அழகியல் என்பது சமூகச் சார்பீன்றிக் கலை, இடச் சமூகாயச் சூழற்பரிமாணங்கட்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கும் ஒரு பொருளல்ல. எத்தக் கலைவடிவத்தைச் சார்ந்து செற்படும் போதும் அதற்கு உரிய அடிப்படையான அழகியல் விழுமியங்கள் பற்றிய உணர்வுடனேயே புரட்சிகரப் படைப்பாளி செயற்பட வேண்டியுள்ளது. மக்களுடைய அழகியல் உணர்வையும் அரசியல் உணர்வையும் ஒரு சேர உயர்த்துகிற தோக்கிலேயே புரட்சிகரப் படைப்புலகம் செயற்பட முடியும்.

மக்களுக்கான கலை இலக்கியங்கள் எனும்போது மக்களைச் சென்றடையக் கூடிய பண்பு முக்கியம் பெறுகிறது. மக்களிடையே பரவலான வரவேற்பைப் பெறுகிற கலை இலக்கிய வடிவங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் மனநேர்ந்ததுக்கும் விடுதலைக்குமான ஆக்கங்களை வழங்குவதும் மக்களை நேரடிவாக சமூகத்தின் கூடிய கலை இலக்கிய வடிவங்களை உணர்வுப்பயம் முக்கியமான புரட்சிகர இலக்கியப் பணிகளில். எவருக்கும் விளங்கக் கூடியமான கலை இலக்கிய வடிவங்களை உயர்வானவையாகவும் தெளிவும் எளிமையங் கொண்டவற்றைச் சாழ்வானவையாகவும் எண்ணி மயங்குகிற போக்கில் பத்திலிவிசுளது தலைகளை அடைத்துக் கிடக்கிறது. புரட்சிகரப் படைப்பாளியோ திறனாய்வாளனோ இத்தகைய மயக்கங்கட்கு அளாக அவசியமில்லை யானக்காசப் படைக்கிறோம் என்ற தெளிவும் எதற்காசப் படைக்கிறோம் என்பது பற்றிய நிச்சயமும் எதையும் புத்தித் தெளிவுடன் நோக்கி உண்மைக்கும் பொய்க்கும் வேறுபாடு காணும் நல்ல மதியும் புரட்சிகரப் படைப்பாளிக்கு அவசியமானவை. பெயர்மைசார்ந்தோ மக்கள் நனனுக்குப் பகையாவோ தெளிவினத்தையும் சூழப்பத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டோ புரட்சிகர அழகியல் அமையக் கூடாது.

மாறுபட்ட வாசிப்புக்களை இயலுமாக்குவதே நல்ல இலக்கியம் என்ற விதமான ஒரு மயக்கம் இன்று உண்குவிக்கப்பட்டு வருகிறது. எந்த இலக்கியந்திலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வாசிப்புக்கள் சாத்தியமானவை. ஆக்க இலக்கியந் சாராத எழுத்திற்குட மாறுபட்ட வாசிப்புக்கள் இயலுமானபோது, ஆக்க இலக்கியத்தில் அவை மேலும் இயலுமாகின்றன. ஆயினும் படைப்பாளி எத்தகைய வேறுபட்ட வாசிப்புக்களை மனதிற் கொண்டு படைப்பை உருவாக்கிறார் என்ற கேள்வி நம்முன் உள்ளது.

தனது பார்வையை வாசகருடன் பகிர முனைகிற படைப்பாளி அதை வாசகர் மீது திணிப்பது இலக்கியமாகாது. ஆயினும் தனது பார்வை எது என்ற தெளிவு படைப்பாளியின் மனதில் உள்ள அளவுக்குப் படைப்பிலும் அது புலனாக வேண்டும் என்பது நியாயமானது. வலிந்து மாற்று வாசிப்புக்களைத் திணிக்கிற ஒரு போக்கு இன்று அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவம் என்ற பேர்களில் திட்டமிட்ட முறையில் வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறது. இதை அங்கீகரிக்கும் முறையிலேயே, முரண்பாடான வாசிப்புக்கள் இயலுமாக உள்ளமையை ஒரு இலக்கியத் தகுதியாக்கும் வாதமும் அமைகிறது. எல்லாமே அரித்தமற்றது என்கிற புதிய மாயாவாதம், புரட்சிகரமான, சமூகச்சார்புடைய இலக்கியத்தை அரிக்கமாற்றக்கவதைத் தன் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளது. இதன் மூலம் நிலவுடமையாளரும் முகலாளிய எசமானர்களும் எதிர்ப்பு இலக்கியத்தின் மீது பிரயோகித்து வந்த காக்கைகளை நவநவாலனியக்கின் சார்பாக இந்தப் பின்நவீனத்துவ 'புத்தொழில்கள்' செய்கிறார்கள்.

வரலாற்றில் எதிர்ப்பு இலக்கியங்கள் பற்றிய இரண்டு எதிரொலி ரான பார்வைகள் புரட்சிகர இலக்கிய நோக்கின் பேரில் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. ஒரு பார்வை சமகாலச் சமூக நிலைமைகளையும் அரசியலையும் போராட்டக் கேவைகளையும் மனத்திற்கொண்டு கனது குறைக்கப்பட்ட தகுதிகளை நிறைவு செய்யாத அனைக்கையப் பிற்போக்கானவை என்று நிராகரிப்பது மற்றது ஒரு காலகீகின் புரட்சிகரமாகத் தோன்றியவற்றை இன்றைய சூழலிலும் செல்லுபடியான புரட்சிகரத் தன்மையுடையன வாசகக் கூருகி அவற்றை அப்படியே, எடுக்காளுமாறு பரிந்துரைக்கிறது. இந்த இரண்டுமே வரலாற்றைக் கவறலிட்ட சமூகப்பார்வைகளாகும் காணக்கை ஒட்டி ஏற்படும் மாற்றங்கள் இவ்வாறு இரு வேறு திசைகளிற் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன-

அப்பரையோ, நாபானுஜரையோ, சித்தகர்சனையோ புரந்தரகாசரையோ எதிர்ப்பின் கால்களாக அடையாளம் காணுகிற போதும் அவர்களதும் சொற்களை அவர்களது காலத்திற்கும் அப்பசல் நீட்டி அவற்றின் வரலாற்றுப் பண்பையும் மீறிய ஒரு கால வரையறையற்ற புரட்சிகரமான உள்ளடக்கத்தை அவற்றுக்கே வழங்கும் போதும் நாப் செய்வதென்ன? பக்தி மாரீக்கமே இன்றைய சமுதாய மாற்றத்திற்கான போராட்ட மாரீக்கமென்று நம்மாற் பரிந்துரைக்க முடியுமா? எந்த ஒரு மதமும் அதன் தோற்றக் காலக் கிளர்ச்சிப் பண்பு காரணமாக நிரந்தரமான ஒரு விடுதலைக் குரலாக அமைய முடியுமா?

குழந்தாய், அந்த ஒலி நாடாப் பெட்டியை விடு

குழந்தாய் அந்த ஒலி நாடாப் பெட்டியையும்
வீடியோவையும் தம் பாட்டில் விடு - அவற்றை
எல்லா நேரமும் பார்த்துப் பார்த்திருந்தால் அது
உன் கண்களைப் புண்ணாக்கி விடும்.

இசையைச் சற்று மெதுவாக ஒலிக்கச் செய்
அல்லாவிடின், அதைக் கேட்டு
உன் செவிகள் வெடித்துவிடும்.

சிகரெட்டுக்களைத் தம் பாட்டில் விட்டு விடு.
அல்லது அவை உன்னை எரித்துவிடும்.
இன்னொன்று,
மதுவையும் தன்பாட்டில் விட்டுவிடு.
நீயே உன்னை நோயாளி ஆக்கலாம்.
நல்லவானம் இரு !

வெள்ளையரது பொருட்களை,
இசை, மது, சிகரெட், வீடியோ இன்னும்
பிற பொருட்களையும் விட்டு விடு!

வைபவங்கட்கு வா,
வேட்டைக்கும் நடனமாடவும் வா,
உன் பண்பாட்டை
நீயே அறிவதற்கு வா.

ஜெனி ஹாகிரேவ்ஸ் நம்பிஜின்பா

Jenny Haigraves Nampijinpa

தமிழில் : சிவா

மதங்களின் போரல் எழும் சிற்போக்குச் சிந்தனைகளை எதிர்க்க மதங்களின் வரையறைக்கு உட்பட்டுச் செயற்படுவோர் வரலாற்றில் அதிகாரத்திற்கு எதிரான மதங்களின் நிலைப்பாடுகளை எடுத்துக் கூறி வந்துள்ளனர். இது முற்போக்கான ஒரு பணி. ஆயினும் இதன் செயற்பாடு வரையறைக்கு உட்பட்டது. புரட்சிகரமான சமுதாய மாற்றத்திற்கான செயற்பாடு இவ்வாறு தன்னை வரையறுத்துக் கொள்ள முடியாது. எனவே இவ்விதமான செயற்பாடுகளுக்கு நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஆதரவு வழங்கும் அதே வேளை, அது அவற்றையே வரையறைகளையும் மீறிச் செயற்பட வேண்டியுள்ளது.

ஆரினும், அகி சிவிரவாக நிலைப்பாடுகளை மேற்கொள்வோர், காலம் என்ற பரிமாணத்தை அறவே புறக்கணித்து பக்கி இலக்கியம் மதம் பாசிட வரை சகல எதிர்ப்புக் குரல்கட்கும பித்திரோக்கு, காண்டுமி வர்க்க அடையாளம் காட்டி அவற்றை அறவே நிராகரிக்கும் போது, நடப்பது என்ன? எந்தக் கிளர்ச்சிக் குரல்களை எல்லாம் தமக்கேற்ற விதமாக மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தித் தமக்கு உடன்பாடானவையாக மாற்ற எசமானர்கள் கடுமையாக முயல்கிறார்கள். அந்தக் குரல்களை எல்லாம் காக்கி எதிர்த்து நிராகரிப்பதன் மூலம் எசமானர்களது பணியைக் தீவிரவாதம் இலகுவாகக் கிடுகிறது.

பாட்டினா இலக்கியவாதிகளுக்கு நிதானமான, தெளிவான பார்வை அவசியம். எசமான வர்க்கம் எங்கெங்கெல்லாம் எதிர்ப்பின் குரல்களைக் கணது அக்கிரமத்தின் மூலம் கூர்மை கொட்க் செய்கிறதோ அங்கெல்லாம் அந்தப் பெயர்மையை அம்பலப் படுத்த வேண்டிய தேவை அவர்கட்கு உள்ளது. அந்த எதிர்ப்புக் குரல்களின் காலக்கிணதும் சூழலினதும் வரையறைக்கும் அப்பால் அவற்றை எவ்வளவு தூரம் வளர்த்தெடுக்க முடியும் என்ற அறிவும் அதைச் செய்யும் ஆற்றலும் அவர்கட்குத் தேவை. அதன் மூலம் எந்தக் கிளர்ச்சிக் குரல்களை எசமான வர்க்கம் தனக்காகக் காட்டி மக்களை ஏய்க்கிறதோ அதே குரல்களை அவர்கட்கு எதிராக உரக்க ஒலிக்கச் செய்ப முடியும்.

எசமானர்களால் எந்தளவு தூரத்திற்கு எதிர்ப்பின் குரல்களைத் தமக்கு ஏற்ற விதமாகத் திரிக்க முடியும் என்பதற்கு மே தினம் என்கிற உன்னதமான போராட்ட நிலைவு நாளை, அது குறிக்கும் போராட்ட எழுச்சி உணர்வினின்று திசை திருப்பும் விதமாக, ஒரு வெறும் கேளிக்கை நாளாக்க அது செய்துள்ள காரியங்களினின்று நாம் அறியலாம். யார் யார் எல்லாரும் தொழிலாளர்கள் தமக்கான சங்கம் அமைப்பதைக் கூட எதிர்த்

தரர்களோ அவர்களெல்லாரும் தொழிற் சங்க அலைபர்களோ யுள்ளதை நாம் காண்கிறோம். மே தின விடுமுறை நாளை எதிர்த்த சக்திகள் மே தின ஊரிவலம் போவதையும் ஒரு போராட்ட நர்ளை வெறும் தேலிக் கூத்தாக்கி வருவதையும் நாம் காண்கிறோம். இங்கு நாம் அவர்களிடமிருந்து சற்க வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் உழைக்கும் மக்களிடமிருந்து களவாடியதை நாம் மீண்டும் பதிக் தெடுக்கி அதன் அடையாளத்தை மீட்க வேண்டியுள்ளது. மக்களது உழைப்பாலும் சமுதாயச் செயற்பாட்டாலும் உருவான கலை இலக்கியங்களை அவர்கள் மேல் தட்டு வரிக்கத்தில் நுகர்வுக்க மட்டுமே ஏற்றதாக்கியுள்ளனர். அவற்றை மீண்டும் மக்களுடையதாக மாற்றும் தேவை நமக்கு உள்ளது.

சமுதாய உணர்வுக்கோ மனிக இன மேம்பாட்டுக்கோ மனிக சமக்ப்புவத்துக்கோ போராடும் குரல்கள், செவ்வியற் கலைகளிலிருந்து மட்டுமல்லாமல், உணதமாளவை என்று சொண்டாடப்படும் அண்மைக்காலப் படைப்புக்களினின்றும் கூடச் கவனமாகக் களையப்படுகின்றன. அவை புதிய அக்கங்களுட் புகாத விதமாக அழகியற் தூய்மைக் கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அழக அழகுக்காகவே, கலை கலைக்காகவே என்பது போல, புதுமை புதுமைக்காகவே என்றவாறு உருவாகிவருகிற கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் மக்களிடமிருந்து கனிந்து நின்று தமக்கள்ளேயே உன்னகங்களைக் தேடுகிற தனி மனிகவாகச் சிக்களைகளை வலியுறுத்துகின்றன. இக்கரு மாறான கோட்பாடுகளை மக்கள் கலை இலக்கியக் கோட்பாடு அனைத்தும் மக்களுக்காகவே என்று உறுதியாக நிற்கவேண்டும்.

மக்களை எட்டிக்கூடிய எங்க ஒரு கலை இலக்கிய வடிவத்தை யும் மக்களுக்கான படைப்பாளிகளை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டிய இல்லை. மக்களது ரசனையை மழுங்கடிக்க எசமான வரிக்கம் பலகையம் செய்கிறது. அசற்கான மாற்றுக்களைச், சில வேளைகளில், அதே தளங்களில் நின்று செயற்படுவதன் மூலமே வழங்க நேரிடலாம். அதே வேளை, மக்களின் பங்குபற்றுதல் மூலம் அவர்களது ரசனையையும் சமுதாயப் பார்வையையும் மதலாவியம் விநம்புகிற சமுதாயச் சீரழிவினின்று தடுக்கும் முறையில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த இடத்தில் தான் புரட்சிகரக் கலை இலக்கியவாதி தூய அழகியல் வாதிகளின் சிந்தனைகட்கும் ஏளனத்துக்கும் மத்தியில் தைரியமாகச் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் மக்களை இலகுவாகச் சென்றடையும்

முறையிலும் அமைகிற படைப்புக்களை அவர்கள் தமது கோலத்தை வென்ற அமர இலக்கியங்களுடன் வைத்துக் கருத மாட்டார்கள். உண்மையில் மக்களது தேவைகளையும் அவற்றை நிறைவு செய்யத்தக்க ஒரு சமுதாய மாற்றத்தையும் அதற்கான போராட்டத்தையும் கூறுகிற எந்தப் படைப்பும் நலமாக்கப்படாதவரை அவர்களது பார்வையில் அமர இலக்கியமாகாது. எனவே புரட்சிகரப் படைப்பாளி முன் உள்ள தெரிவு மிகத் தெளிவானது. அவர்களை மகிழ்விக்கத் தனது சமூக அரசியற் சிந்தனைகளை மழுப்பியும் மறைத்தும் எழுதுவதா அல்லது தனது நெஞ்சுக்குரியாயமாகப்படுவதை, மனித இனத்தின் நலனுக்கானது என்ற கான் கருதுவதைத் காண்விரும்பும் சமுதாய மாற்றத்தைக் கொண்டு வரக் கூடியவர்களான, மக்களை எட்டும் விதமாக எழுதுவதா என்பது அதிகம் சிக்கலான ஒரு தெரிவு அல்ல.

எந்த விதமான கலை இலக்கிய வடிவங்கள் மக்களை அதிகளவில் எட்டுமோ அவற்றுக்கு மதன்மை கொடுக்கின்ற அதே வேளை, புதிய கலை வடிவங்கள் மூலமும் மக்களுக்குக் குறைந் தளவில் பரிச்சயமான வடிவங்கள் மூலமும் புரட்சிகர உள்ளடக்கத்தை வழங்கி மடியமாசாதின. அவை பயன்படுக்கப்படுவதும் நல்லிகை. மக்களைச் சென்றடையது எனும் போது, எல்லாமும் உடன்படியாகவும் நோடியாகவும் சென்றடைய வேண்டும் என்று விளங்கிக் கொள்ள அவசியம் இல்லை, பல வேறு தளங்களிலும் நிகம்பிற கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் இலக்கு மக்களுக்கான. மக்கள் நலன் சாரிந்த ஒன்றாக இருப்பது மட்டுமே அடிப்படையானது.

எந்தக் கலை இலக்கிய வடிவம் மக்களைச் சென்றடையக் கூடியது என்பது பற்றிய விவாதங்கள், சில சமயங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவம் தவிர்ந்த மகிற எல்லாவற்றையும் நிசாகரிக் கும் சில நிலைப்பாடுகளாக ஒடுங்கி விடுவதைக் காண்கிறோம். இவ்விதமான நிலைப்பாடுகள் பல இடங்களில் தனிமனித வாதத்தின் விளைவானவை. எனரும் தாம் அறிந்ததையோ விரும்புவதையோ மட்டுமே எல்லாருக்கும் ஏற்றதாகப் பரிந்துரைப்பதில் பல ஆபத்துக்கள் உள்ளன. புரட்சிகரக் கலை இலக்கிய வடிவங்களிடையிலான போட்டியை விட ஒத்துழைப்பும் உடன்பாடும் முக்கியமானவை.

எந்தக் கலை இலக்கியவாதியும் மற்றவர்கள் மீது ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்குடனேயே படைப்பில் இறங்குகிறார். அந்தளவில் எல்லாரது கலை இலக்கிய முயற்சிகளும் தம்மைச் சூழவுள்ள சமூகத்தை ஏதோ வகையில் மாற்றும் முயற்சி

களே. தனி ஒரு கலை இலக்கியவாதியோ தனி ஒரு படைப்போ உலகைத் தலைகீழாக மாற்றி விடாது. ஆயினும், சிலரது பங்களிப்புகள், அவை வழங்கப்படுகிற சூழலை ஒட்டிப் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவன ஒவ்வொரு பங்களிப்பும் அதனையொட்டி நிகழும் சமுதாய மாற்றத்தின் உந்து விசையாக செயற்படுமளவில் அதன் ஆற்றல் பெரிதாகிறது. எந்த ஒரு முற்போக்குப் படைப்பாளியும் தன்னை முதன்மைப் படுத்தி மற்றவர்களது பங்கைக் குறைவாக எண்ணுவதற்கு நியாயமில்லை. எந்த ஒரு படைப்பினதும் வெற்றி அதனை ஒட்டிய சமூக சூழலில் மிகவும் தங்கியுள்ளது. அச் சூழலை உருவாக்குவதில் பெருவாரியானவர்களது பங்களிப்புகள் அவர்களது போ. மு.வரி இல்லாமலே வழங்கப்படுகின்றன. எனவே மக்கள் முன் புரட்சிகரக் கலை இலக்கியவாதிகள் தன்னடக்கத்துடன் நடந்து கொள்வது மிக முக்கியமானது. மக்களை விட மேலானவர்களாகத் தம்மைக் கருதும் படைப்பாளிகள் மக்களுக்காக எழுதவதே இயலாத காரியம். புரட்சிகரப் படைப்பாளி தன்னைத் திரும்பத் திரும்பக் கேள்விக்கு உட்படுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

எந்தக் கலை இலக்கிய வடிவங்கள் எளிதாக மக்களைச் சென்றடையக் கூடியன என்பது ஒரு முக்கியமான விடயம் என்றால், எசுமானர்கள் களவாடலும் திசை திருப்பலும் சிாமமான கலை இலக்கிய வடிவங்கள் எனவே என்பதும் அதனுடன் எழும் இன்னொரு முக்கியமான விடயம்; மக்களது பங்குபற்று தலை முதன்மைப்படுத்தும் கலை இலக்கிய வடிவங்களில் சனநாயகப் பண்பு அதிகம். அத்தகைய கலை இலக்கிய வடிவங்கள் கூட்டுமுயற்சிகளாக வளர்த்தெடுக்கப்படும் போது, அவற்றால் ஒரு வலிய சமுதாயச் சக்தியாக உருவெடுக்க முடியும். உதாரணமாக, வீதி நாடகம் இன்று நாம் அறிந்துள்ள ஒரு வலிய கலை வடிவம், இதில் பிற கலைத் துறைக்கும் விரிவாக்கக் கூடிய அம்சங்கள் உள்ளன. எனினும் இன்று எதையும் வியாபாரமாக்கி மலினப்படுத்தும் ஒரு போக்கின் நடுவே எசுமான வர்க்கத்தின் தாக்குதலுக்கும் களவாடலுக்கும் எதிரான பூரண உத்தரவாதம் என எதுவுமில்லை. மறுவாசிப்புக்கள் என்ற பேரிலும் மாற்று வாசிப்புக்கள் என்ற பேரிலும் அந்தப் பணிகளுக்கு உதவச் சில புத்தி ஜீவிகளைக் கொண்ட கூலிப்படைகள் காலல் நிற்கின்றன. எனவே எதிர்ப்பு இலக்கியமும் தனது போராட்ட உத்திகளை அதற்கேற்றபடி வளர்த்துக்கொண்டே போக வேண்டும்.

முதலாளியத்தின் சார்பாகவும் குறிப்பாக நவகாலனிய உலகமயமாக்கலின் கீழும் நிகழும் வரலாற்று மோசடிகளினால் எதிர்ப்பு இலக்கியங்களின் வரலாற்றுத் தன்மை காக்கப்பட வேண்டும். இது முற்போக்குத் திறனாய்வாளர்களது அவசிய தாயகம் 39

மான பணிகளில் ஒன்று அதே வேளை, பழைய எதிர்ப்பு இலக்கியங்களில் உள்ளவற்றை அப்படியே பின்பற்றும் போக்கு கவனமாக விமர்சிக்கப்பட வேண்டும்; மறுபுறம், மரபிலும் சமூக வழக்கிலும் உள்ள கலை இலக்கியங்கள் மூலமும் புதிய புரட்சிகரச் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சிகள் படைப்பாளிகளால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அனைத்திலும் முக்கியமாகப், புரட்சிகரப் படைப்பாளிகளும் திறனாய்வாளர்களும் மூதலானிய நிறுவனங்களது அங்கீகாரத்தாலோ அது கிடையாமல் போவதையிட்டோ மன மயக்கங்கட்கு ஆளாவதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும். தமது படைப்புக்கள் போராளும் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் வலிமை சேர்க்கின்றன என்பதையே அவர்கள் தமது பிரதான அளவு கோல்களாகக் கொள்ள வேண்டும்.

6. இறுதியாக

அடக்குமுறையும் சுரண்டலும் உள்ளவரை எதிர்ப்பும் போராட்டமும் இருக்கும். எதிர்ப்பும் போராட்டமும் கலை இலக்கிய வடிவங்களுடாகவும் தம்மை வரலாற்றில் எப்போதுமே வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளன. போராட்ட இலக்கியம் என்பது எதிர்ப்பு இலக்கியத்தின் வெளிவெளியானதும் வளர்ச்சி பெற்றது மான வடிவம். அது தெளிவான போராட்ட இனக்குகளை உடையது. போராட்டத்திற்கான வழியைக் காட்டுவது.

இன்றைய யுகம் உலகில் ஒடுக்குமுறைகட்கு முற்றாகவே முடிவுகட்கும் சிந்தனைகளையும் அதைச் செய்படுத்தும் வல்லமை உள்ள ஒரு சமுதாயச் சக்தியையும் அதன் செக்டெறியைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு சித்தாந்தத்தையும் கொண்டுள்ளது. எனவே இன்றைய யுகத்தின் எதிர்ப்பிலக்கியம் சமுதாய மாற்றத்தை நாடி நிற்கிற ஒரு போராட்ட வடிவமாக, புரட்சிகர இலக்கியமாக மிளிர்வது தவிர்த்த இயலாது.

புரட்சிகர இலக்கியம் வரலாற்றினின்றும் பாடங்களைப் பெற்றே வளர்கிறது. அதன் இலக்குப் பற்றிய தெளிவு ஒவ்வொரு புரட்சிகரப் படைப்பாளியிடமும் இருக்க வேண்டிய அதேவேளை, சமுதாய யதார்த்தத்தையும் இடத்துடனும் சூழலுடனும் காலத்துடனும் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கணிப்பெடுத்துச் செயற்படுமாறுவுக்கு நெகிழ்வும் அவர்களிடம் இருக்க வேண்டும். விறைப்பானை பார்வை மாக்ரியத்திற்கு ஏற்காதது. 'மக்களே வரலாற்றின் உந்து சக்தி' என்ற மகத்தான வாக்கியம் புரட்சிகரப் படைப்பாளிகளின் மனதில் உள்ள வரை, மக்களிடமிருந்து கற்று மக்களுக்கான கலை இலக்கியங்களை மக்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் ஒரு புதிய உலகை ஆக்குவதற்கு அவர்களாற் பெரும் பங்களிக்க இயலும்.

பழமையின் பெறுமதிகள்

○ முருகையன்

'அப்பு, பண்பாடு பழுதாகிக் கொண்டு போகது; கலாசாரம் சீரழியது, என்று சிலர் அடிக்கடி முணுமுணுக்கினமே! இதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டாள் செந்திரு.

ஞானியார் அப்பு முற்றத்திலே கிடுகு பின்னிக் கொண்டு குத்தவர். வளவில் அவ்வப்போது வீழுகிற தென்னோலைகளைப் பொறுக்கி. ஓர் ஐந்தாறு மட்டை சேர்ந்ததும் அவற்றை நனைத்துப் பின்னிப் பன்னாங்காக்குவது அவருடைய பழக்கம். இன்றைக்குப் பின்னேரமும் அப்படித்தான் பினைத் தொடங்கினவர். அந்த வேலை முடிகிற கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சரியாகச் சொல்லப்போனால், இன்றைக்குப் பின்ன வேண்டிய கடைசிக் கிடுகுக்குத் 'தலைஎட்டி' முடித்துத் தலையை நிமிர்த்திய சகயம் தான், சொக்லி வைத்தாற் போல, செந்திரு வந்து சேர்ந்தாள்.

'இரு, பின்னை. இதோ வந்திட்டென்'. அப்பு கிணற்றடிக்குப் போய்க் கை, சால் கழுவி விட்டுத் திண்ணைக்குத் திரும்புகிறார். 'என்ன? கலாசாரச் சீரழிவோ?'

'ஓமோம்! இந்தப் பத்திரிகையைப் பாருங்கோ, எடிற்றோறியலே அதைப்பற்றித் தான். நேற்றும் முந்தநாளும் ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள் என்ற பகுதியிலும் இதைப்பற்றித்தான் வந்திருக்கு':

'கலாசாரத்தைச் சீரழிய விடக்கூடாது. அது சரி தான்'. அப்பு சந்தே நிறுத்துகிறார். 'அது சரி பின்னை. கலாசாரச் சீரழிவு என்று இவை சொல்லிறது எதை?'

‘பழைய வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள், நடைமுறைகளை அப்படியே சுடைப்பிடிக்காமல் விடுறதைத் தான் பெரும்பாலும் கலாசாரச் சீரழிவு என்று சொல்லுகின்றீமோ?’

‘என்ன மாதிரி வழக்கங்கள்?’

‘சேவை உடுக்கிறதை விட்டுப் போட்டுச் சட்டையோடே திரியிறது; கூந்தலை நீளமாய் வளக்காமல், குட்டையாய் நறுக்கிறது; பின்னலாய்ப் பின்னிக் குஞ்சும் கட்டாமல் அல்லது கொண்டை போடாமல், தலையை விரிச்சுக்கொண்டு திரியிறது — இந்த மாதிரியான வழக்கங்கள், கோலங்கள் ...’

‘ஏன் பிள்ளை? இதுகளையும் சொல்லலாம் தானே — கர்நாடக சங்கீதம் பாடாமல், பொப்பிசை பாடி ஆடிிறது; நாட்டுக்கூத்தைப் போடாமல், தவீன நாடகம் தயாரிக்கிறது; புழுக்கொடியில் சப்பாமல், ச்சூவிங் ‘க’ம் சப்பிறது; கூழ் குடிக்கிறதை விட்டுப் போட்டு அய்ஸ்கிரீம் சாப்பிடுகிறது; கோயிலுக்குப் போகிறதைக் குறைச்சிட்டு, கோப்பறேசனுக்குப் போகிறது’ அப்பு தம்முடைய பட்டியலை முடிக்கவில்லை. மேலும் மேலும் நீட்டிக்கொண்டு போக அவர் தயார்.

ஆனால், செந்திர இடையிலே புரந்து கொள்ளுகிறான். ‘இப்பீடிப் பட்டியல் போட்டுக்கொண்டு போனால், நாள் முழுதும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கலாம். என்னுடைய கருத்துப் படி, டிணுடிணுப்பாளர்கள் சொல்லிற மாற்றங்கள் எல்லாமே ‘சீரழிவுகள்’ என்ற வகைப்பாட்டுக்குள்ளே வருமா? பண்பாடு என்ற புலத்துக்குள்ளே வருகிற செயற்பாடுகள் எவை எவை? கலாசாரத்தைப் பாதிக்காதவையாயும் சில மாற்றங்கள் இருக்கும் தானே! அதுகள் என்னென்ன?’

‘பிள்ளை கேட்கிற கேள்வியள் இலகைப்பட்டவை அல்ல ஊன்றி யோசிக்க வைக்கிற சங்கதியள் தான்.’

‘பாராட்டெல்லாம் இருக்கட்டும் விசயத்துக்கு வருவம்? சீர்திருத்தம் என்றது என்ன? சீரழிவு என்றது என்ன? இதுக்குத் தான் விளக்கம் தேவை.’

அப்பு சொல்லுகிறார் ‘இந்த இடத்திலே, நான் ஒரு சமயம் படிச்ச பாட்டொன்று நினைவுக்கு வருகிறது.’

‘பாட்டா? பாட்டா, அது என்ன பாட்டு? பாடங்கோ, சேப்பம்?’

'கேட்டாயே, பிள்ளை! கேட்பாயா? நான் பாட நீ அதைக் கேட்பாயா?'

இரண்டு பேரும் 'குபீர்' என்று ஒருமிக்கச் சிரிக்கிறார்கள் மலம் விட்டு, தாராளமாக, பிறகு ஞானியார் தமது சிரிப்பினின்றும் மீண்டும் அமைதியாகிறார், அவர் சொல்லுகிறார். 'அந்தப் பாட்டு முழுவதும் எனக்கு நினைவில்லை; நினைவில் உள்ள பகுதியை மாத்திரம் சொல்லுகிறேன். கேள், பிள்ளை — அந்தப் பாட்டுக்குத் தலைப்பு 'சீர்திருத்தம்'.'

'சீர்திருத்தமோ? நல்லது, நல்லது. சீர் திருத்தம்? சொல்லுங்கோ, சொல்லுங்கோ'

அப்பு செருமிவிட்டுச் சொல்லுகிறார்.

'இலை தழை குழைகளால் மேனியை மூடிய அரை குறை உடை உடைப் பழைய காலம் சென்று மறைந்தது! சிறிது சிறிதாய்த் திருந்தித் திருந்தி, வருந்தி வருந்தி ஆடைகள் நெய்தை அனியலாயினோம்'

'ஓகோ! இலை தழை குழைகள், மரவுரிகள் என்று உடுத்துக் கொண்டு காடு ஏரம்பை எங்கும் அலைஞ்சு தீரிஞ்சு பழங்குடி மக்கள் காலத்திலே இருந்து பாட்டுத் தொடங்குது. அந்தப் பழங்குடி மக்கள் காலப் போக்கிலே பஞ்செடுத்து நூல் நூற்று உடுக்கத் தொடங்கிச்சினம். அது சீர்திருத்தம் தானே! சரி, சரி பிறகு?

'பிறகு.

மூடிய உடலே முறை மரபு என்ப.'

'இதென்னப்பு? இலக்கணங்களிலே வருற சூத்திரம் மாதிரி இருக்கு! அதாவது, வெறுமேனியராய்த் திரியாமல், உடுப்புப் போட்ட மனிசராய்த் திரியிறது தான் முறைமையான மரபாய் வந்திட்டிடுது. சரி! நீங்கள் சொல்லுங்கோ.

அப்பு தொடர்கிறார்.

'சட்டைகள் போட்டோம்; சால்வைகள் தரித்தோம் நெட்டைக் கையுடன் செட்டைகள் பொருந்திய, நேந்தைகள் வைத்த சட்டைகள் அணிந்தோம்'

'சீர்திருத்தம் நாகரிகமாய் மாறுது, தையற் கலை தொடங்குது, நேந்தை பின்னவும் தொடங்கி விட்டினம், இது செந்திருவின் குறிப்புரை-' சரி - அடுத்ததாக?'

அப்பு. தொடர்கிறார்.

‘பின்னர், காலம் கழன்றது புரண்டது.
நெட்டைக் கைகள் குட்டை ஆயின;
குட்டைக் கைகள் நெட்டை ஆயின.
நெட்டையே குட்டையாய், குட்டையே நெட்டையாய்’
மேலும் கீழும் இறங்கி ஏறின;
மாறி மாறி வந்து போயின.’

‘அப்புறம்?’

‘சென்ற சில நாளாக, நாங்கள்
தோள்மூட்டடியில் வந்து முடியும்
மோடியில் அமைந்த றவிக்கைகள் அணிகிறோம்’

‘அப்பாடா! முதலிலே வாழ்க்கைத் தேவைப் பூர்த்தி;
காற்றிலேயிருந்தும், மழைக் குளிரிலேயிருந்தும் காத்துக் கொள்
ளித்துக்காட இலை தழை; பிறகு தோலாடை அல்லது மரவுரி;
காலம் செல்லச் செல்ல, கருவிகள் திருத்தத் திருந்த, செய்பொருள்
தெரியத் தெரிய, பருத்தி, பட்டு. நேயோன், நைலோன், தெட்
ரோன், செயற்கை இழைகள்; சீர்திருத்தம்; சீர்திருத்தம் முற்ற
முற்ற, மேல்வாரியான விருப்பாரீவங்களைப் பூர்த்தி செய்ய
மோடிகள்; புதுப் புது மோடிகள், ஃபளஷ்கள்!’

‘மாற்றங்கள் வந்து வந்து ஊர்வலமாய் ஊர்ந்து ஊர்ந்து .’

‘அதுக்குப் பிறகு, என்ன அப்பு?’

‘இதோ கேளும், பிள்ளாய் —
சென்ற சில நாளாக, நாங்கள்
தோள் மூட்டடி வரை வந்து முடியும்
மோடியில் அமைந்த சட்டைகள் போட்டமா?
— நாளைக்காயினும் வேறொரு மோடியில்
சட்டை போடுதல் தக்கதாகும்.’

‘என்ன மோடி அது?’

‘முதுகு தெரிவதே ஆயினும், முன்புற
வயிறு தெரிவதே ஆயினும், இனிமேல்
முழங்கை முட்டை சட்டை போடுவோம்’

‘அப்பு, பாட்டு முடிஞ்சதா. இன்னும் இருக்கா?’ செந்திர
கேட்கிறாள்.

‘இன்னும் இருக்கென்று தான் நினைக்கிறேன். முழுதும் நல்லாய் நினைவில்லை.’

‘இவளவும் போதும். பாட்டு நல்லாய்த் தான் இருக்கு. கீர்திருத்தம், நாசரிசம், வசதி, வடிவழகு விருப்பார்வம், மோடி, காலக்கோலம் — இப்படியான சில விசயங்கள் தானே இந்தப் பாட்டிலே அடங்கியிருக்கு?’

‘ஓம், பின்னை. நான் சொல்ல நினைக்கிறது இது தான் — மாற்றங்கள் தனியொரு காரணத்தாலே நேருறதில்லை. வாழ்க்கைத் தேவைகள் சில மாற்றங்களை உண்டாக்கும். ஆதிமனிசர் உடுப்பில்லாமல், விலங்கோடே விலங்காய்த் திரிஞ்சு காலம் ஒன்று இருந்தது. பிறகு, உலகிலே உள்ள பொருள் களோடே புழங்கப் புழங்க, புதிய புதிய சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்கச் சந்திக்க, முந்திய காலத்தில் இருந்ததை விட இவருவாயும் வசதியாயும் சீவிக்கிறது எப்பிடி என்று மனிசகுலம் படிப்படியாய் அறிஞ்சரிஞ்சு திருந்தித் திருந்தி வந்துது. இது கீர்திருத்தம்; முன்னேற்றம். இதை ஒருதரும் வேண்டாம் என்று சொல்ல மாட்டினம், இல்லையா?’

‘ஓ, பின்னை என்ன?’

‘உணவு, உடை, உறைவிடம் இதுகளைத் தேடித்திலையும் அதுகளைத் திருத்திச் செம்மை செய்யிறதிலையும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் எல்லாமே பண்பாட்டுக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கு.’

‘அதாவது, பண்பாட்டினுடைய விரிவான கருத்திலே?’

‘ஓமோம். ஒரு சமூகத்துடைய வாழ்க்கை முறை தான் பண்பாடு; இது அந்தச் சொல்லுடைய பரந்த விரிஞ்சு கருத்து. அதுக்குள்ளே, கலை பொழுதுபோக்கு; அறிவியல், தொழில் நுட்பம் எல்லாம் கூட அடங்கும். இந்தப் பரந்த பொருளிலே, பண்பாடு என்றது பல அம்சங்களிலே உலகம் முழுவதுக்கும் பொதுவாய்த் தான் இருக்கு. அதிலே பிரச்சினை இல்லை.’

‘அப்ப பிரச்சினை எதிலே இருக்கு? எங்கே தொடங்குது?’

‘ஞானியார் அப்பு சற்றே அமைதி ஆகிறார். சில நெசவுகள் அவர் எதுவுமே பேசவில்லை இமைகள் முற்றாக மூடா விட்டாலும் மூடி விட்டதோ என்று அய்யல் கொள்ள வைக்கும் தோற்றம் அவர் ஒரு வேளை மூக்கு நுனியிலே தம் பார்வையைக் குவித்து வைத்திருக்கிறாரோ?’

மவுனம் கலைகிறது *பண்பாட்டுப் புலத்திலே பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிப்பது பழைய வாசனைகளுடைய செல்வாக்குத்தான். 'பழமைப் பற்று' என்று நாங்கள் இதைக் குறிப்பிடலாம்".

'பழமைக்கும் பெறுமதி உண்டு தானே! இல்லை என்று நீங்கள் சொல்ல மாட்டியள் 'தொன்மை மறவேல்' என்றது கூட ஒரு மேலான கொள்கை தானே!'

'உண்மை தான், ஆனால் பழையவை எல்லாமே நல்லவை என்றோ, சிறந்தவை என்றோ, மெய்யானவை என்றோ நாங்கள் சொல்ல முடியாது. பழையவற்றுள்ளே நல்லவையும் உண்டு கெட்டவையும் உண்டு; சிறந்தவையும் உண்டு; இழிந்தவையும் உண்டு; பெறுமதி, மிக்கவையும் உண்டு பெறுமதி அற்றவையும் உண்டு:

'இதுகளைப் பகுத்தறியிறது எப்பிடி?'

'இந்தக் கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்விறது இலேசல்ல'

'ஏன் அப்பு?'

'பழமை என்றது மிச்சம் பொதுவானதொரு சொல்லு. அதிலே பல வேறு கூறுகள் இருக்கு- பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சிந்தனை நெறிகள், ஒழுக்கப் பாங்குகள், செய்கை வழிகள் என்று பல படிநிலைகளிலே வைச்சும் வகைப்படுத்தியும் நாங்கள் இந்த விசயத்தை அணுக வேண்டியிருக்கும். ஆபாடியாலே, அளவுக்கு மீறி இலகுபடுத்தி ஏதோ ஒரு விடையைச் சொன்னால், பிரச்சினை எங்களுடைய கைக்குள் அடங்காமல் நழுவி விடக்கூடும்.'

'அப்ப நாங்கள் என்ன செய்யும்?'

'அவசரப்படாமல், அளவுக்கு மீறி எளிமைப்படுத்தாமல், ஒவ்வொன்றாய் பார்ப்பம்.'

'சரி'

அப்பு தொடர்கிறார். 'முதலிலே நுட்பமான விசயங்களுக்குப் போகாமல், பரும்படியான சங்கதியனைப் பார்ப்பம். வாழ்க்கைத் தேவையனை நிறைவு செய்யிறதுக்காகப் பல தொழில்களை மனிசர் செய்ய வேண்டியிருக்கு. கைவினையளையும், பட்டறைத் தொழிலையும் எந்திரத் தொழிலையும் இதுகள் இருக்கு. உணவுற்பத்தி, உடைத் தயாரிப்பு, வதிவிட அமைப்பு, போக்கு வரத்து, செய்தித் தொடர்பு, இன்ப நுகாவு என்று பல துறைகளிலே நாங்களெல்லாம் ஈடுபட வேண்டி இருக்கு இந்த உலகியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யிறதுக்கென்று, நாங்கள் இயற்கை

யைப்பற்றி ஏராளமான அறிவை ஈட்டி வைச்சிருக்கிறம்; அந்த அறிவை நாங்கள் அறிவியல் என்றும் தொழில் நுட்பம் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். இந்த அறிவு உலகம் முழுவதும் பிபாது வானது.

‘அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் நாங்கள் ஈட்டிக் கொண்ட அறிவு நிதியம். தானே — அதாவது திரட்சி தானே?’

‘ஓம், பிள்ளை. இந்த அறிவு விருத்தி அடையிற போத, பழங்காலங்களிலிருந்த தவறான கருத்துகளும், பிழையான விளக்கங்களும் அவ்வப்போது படிப்படியாகக் களையப்பட்டன. விஞ்ஞானம் என்றதே தவறுகளைக் களைஞ்சு முறையாய் நிறுவப்பட்ட அறிவு. இனி, தொழில்நுட்பம் என்றது விஞ்ஞான அறிவினுடைய பிரயோகம். ஆனபடியால், விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும், அந்தந்தக் காலங்களிலே அடையப்பட்ட அறிவுத் தரத்துக்கு இசைவாக, தவறு நீக்கப்பட்ட நிலையிலே ‘சுத்தமாய்’ இருக்கு; அதாவது, சரியான அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் எல்லாராலும் அறியப்பட்டதாக, பொதுமதியாக (கொமன் சென்சாக) இருக்கும். அல்லது அந்தந்தத் துறையிலுள்ள நிபுணர்களிடமிருந்து சரியான நிலைப்பாட்டை அறிஞ்சு கொள்ளலாம்; ஆனபடியால், விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் செல்லுபடியாகக் கூடிய துறைகளிலே, சரி-பிழைகளை நிச்சயிக்கிறது ஒப்பீட்டளவிலே இலகு.’

‘அப்ப, மற்றத் துறையளிலே என்ன செய்யலாம்?’

‘இனி, மனிசருடைய பழக்க வழக்கங்களை எடுத்துக் கொள்வம்.’

‘அப்பு, இடைமறிக்கிறென் என்று குறைநினைக்க வேண்டாம். போன கிழமை அருட்சோதி ஆசாரியார் சொல்விறார், ‘ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதியாம்; நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதியாம். ஆனபடியாலே ஆலங்குச்சியாலே அல்லது வேலங்குச்சியாலே தான் பல்லு விளக்க வேணுமாம் பற்பசையும் தூரிகையும் கூடாதாம்.’

‘அப்படியா?’

‘ஆனால், டச்சற்றர் சிலஞானசேகரம் சொல்விறார், ‘பி’ற ஷாலே பல்லு விளக்கிறது தான் நல்லதாம். மரக் குச்சியள் முரசைக் கீறிக் காயப்படுத்துமாம். அது வாய்ச் சுகாதாரத்துக்குக் கூடாதாம்.’

‘அப்ப. நீங்கள் என்னத்தாலே பல்லு விளக்கிறது?’

‘பீ’றஷாலே தான்.’

‘அது தான் நல்லது. நம்முடைய மரபு. நம்முடைய பாரம்பரியம், நம்முடைய வழமை எவ்வெல்லாம் மேடையிலே முழக்கித் திரியிறவை சிலபேர் செய்யிறது பல தருணங்களிலே நமக்கு நன்மையைத் தருறதில்லை குருட்டுத் தனமான பழமை வழிபாடு எவருக்கும் நன்மையைத் தராது அருட்சோதி ஆசாரியார் போலே ஆசாமியள் எப்ப ஒழியினோம், அப்ப தான் எங்களுக்கு மீட்சி. ஆய்கறிவு குறைஞ்ச நிலையிலே நிலையூன் றின வழக்கங்களைச் சரியா பிழையோ என்று சோதிச்சுப் பாராமல் அப்பீடியே தூக்கிப் பிடிக்கிறது எவ்வளவு மடைத் தனம்!’

‘அப்பீடி என்றால், வழி வழி வந்த சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் கூடாதோ?’

‘இல்லை நான் அப்பீடிச் சொல்ல இல்லை சில துறையளிலே ஆய்வு முறையள் மிச்சம் நன்னேறியிருக்கு அந்த நிபுணத்துவ அறிவை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேணும். இப்போதுள்ள நிபுணத்துவ அறிவு வருங்காலத்திலே மேலும் திருத்த மடையலாம். அப்பொழுது அந்தத் திருந்திய முடிவுகளை நாங்கள் கைக்கொள்ள வேணும் விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத் துறையிலே, மிகப் பிந்திய நிபுணத்துவ அறிவை ஏற்றுக் கொள்ளிறது தான் புத்திசகலித்தனம்; இல்லையா பிள்ளை?’

‘ஓமப்பு நீங்கள் சொல்லிறதோடே நான் நூற்றுக்கு நூறு உடன்படுறென் நான் மாத்திரமல்ல என்னுடைய நண்பிகள் பலரும் கூட உடன்படுவினம் என்று நான் நம்புறென்.’

ஞானியார் மன நிறைவுடன் தலையசைக்கிறார் பின்பு சொல்லுகிறார் — ‘இன்றைக்கு நாங்கள் கலாசாரச் சீரழிவைப் பற்றித்தான் கதைக்கத் தொடங்கினம் பிறகு, மெல்ல மெல்ல பழமையினுடைய பெறுமதிபற்றிப் பேச்சுத் திரும்பியிட்டுது. இல்லையா பிள்ளை?’

‘ஓமப்பு இன்னும் இந்தப் பழமையின் பெறுமதி பற்றி நிறையக் கதைக்க வேணும் போலே இருக்கு’

‘அதுக்கென்ன! ஆறுதலாய் விசாரனை செய்வம். கரும்பு தின்னக் கைக்கலி வேணுமா? அப்பு சிரிக்கிறார்’

செந்திரு ஞானியாரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு வீடு திரும்பினாள்.

பாரதி — லூசன்

ஓர் ஒப்பியல் நோக்கு

□ க. தணிகாசலம்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

மகாத்மா காந்தி பற்றி லூசன்

பாரதி சீனாவில் நடைபெற்ற கலாச்சார அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றி அறிந்திருந்தது போலவே லூசன்மும் இந்திய நிலைமைகள் பற்றி அறிந்திருந்தார். சங்காய் நகரில் வசித்த முற்போக்கு எண்ணங் கொண்ட வெளிநாட்டவரான லூலன்ஸ் தம்பதிகள் கோமிண்டாங் அரசால் கைது செய்து சிறையில் வைக்கப்பட்டபோது. சன்யாட்சென் அவர்களின் மனைவி சூங்சிங்லின்மும் வேறு சிலரும் இணைந்து ஒரு பாதுகாப்புக் குழுவை அமைத்து உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டனர். லூசன் இதுபற்றிக் குறிப்பிடும்போது.

‘திரு. திருமதி லூலன்ஸ் அவர்கள் பொதுவுடமைக் கிளரிச் சியார்த்ளாகக் கருதப்பட்டு நாங்கிங் சிறையில் தள்ளப்பட்டபோது மூன்று நான்கு உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை நடாத்தியும் எந்தவித பயனும் ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கு சீனச் சிறையின் உள்ளார்ந்த தன்மை புரியவில்லை; ‘அவர்கள் உண்ணாவீடல் எமக்கு என்ன?’ என்று ஒரு அதிகாரி ஆச்சரியத்துடன் கூறினான். நலன் பேணும் அரசுடன் எதையும் செய்யமுடியாது. சிறிதளவு உணவைச் சேமிப்பதும் சிறைச்சாலைக்குத்தான் உதவியாக இருக்கும். காந்தி நல்லகோர் இடத்தை தெரிவு செய்திராவிட்டால், அவர் முழுமையான அளவில் தோல்வியையே தழுவிக்கொள்வார்’ 21

என மகாத்மா காந்தியின் உண்ணாவிரதப் போராட்ட முறையின் கால இடத்தேர்வின் தன்மைபற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொதுக்கல்வியும் மொழிச் சீர்திருத்தமும்

காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்துக்கு முன்பிருந்தே கல்வி என்பது வசதி படைத்த மேல்தட்டு வர்க்கத்திருக்குரியதாகவே

இருந்து வந்துள்ளது. இதனால் கற்பதற்குரிய மொழிகூட இறுக்க மடைந்து சாதாரண மக்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. நவீன அச்சுபந்திர வளர்ச்சியுடன் காலனித்துவத்துக் கெதிரான விழிப்புணர்வை மக்களிடம் வளர்ப்பதற்கு முனைந்த போது எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தின் அவசியம் உணரப்பட்டது: கல்வி அறிவு சாதாரண மக்களையும் சென்றடையவேண்டுமானால் அவர்களது வாழ்வோடு பின்னைப்பிணைந்த பேச்சுமொழியுடன் இணைந்ததாக எழுத்து மொழிநடை இலகுப்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை பாரதியும் லூசுன்னும் முன்வைத்தனர். பல எதிர்ப்புக்களுக்கும் மத்தியில் அதனை தாமே நடைமுறைப்படுத்தினார்.

‘அறிவை வளர்த்திடவேண்டும் - மக்கள்
அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றாய்’ 25

என்ற பாரதி.

‘எளிய பதங்கள், எளியநடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, இவற்றினையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்கு புதிய உயிர் தருவோனாகிறான். ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற் பழக்கமுள்ள தமிழ் மக்களெல்லோரும் நன்கு பொருள் விளங்கும்படி எழுதுவதுடன் காவியத்துக்குள்ள நயங்கள் குறைவுபடாமலும் இருத்தல் வேண்டும்.’ 26

என பாஞ்சாலி சபதம் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் காலத்துக்கேற்ப மொழிமாற்றத்தை ஏற்காதோரை கண்டனமும் செய்கிறார்.

‘நெடுங்காலத்துக்கு முன்னே எழுதப்பட்ட நூல்கள் அக்காலத்துப் பாஷையைத் தழுவினவை. காலம் மாற மாற, பாஷை மாறிக்கொண்டு போகின்றது. பழைய பதங்கள் மாறி புதிய பதங்கள் உண்டாகின்றன. புலவர்கள் அந்த அந்தக் காலத்து ஜனங்களுக்கு தெரியக்கூடிய பதங்களையே வழங்க வேண்டும். அருமையான உள்ளக் காட்சிகளை எளிமை கொண்ட நடையிலே எழுதுவது நல்ல கவிதை. ஆனால் சென்ற நூற்றாண்டுகளாக, புலவர்களும், சாமியார்களும் சேர்ந்து வெகு சாதாரண விஷயங்களை, அஸாதாரண அலெளகிக அந்தார நடையில் எழுதுவதுதான் உயர்ந்த கல்வித்திறமை என்று தீர்மானம் செய்து கொண்டார்கள்.’ 27

இது போன்றே லூசுன் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எழுத்து நடையை பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் பற்றி

குறிப்பிடும்போது அதற்கான தேவை என்ன என்பது பற்றியும் தெளிவாகவே குறிப்பிடுகிறார்:

‘மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாததும், செவிகளில் விழாததுமான பழைய மொழியை நாம் பயன்படுத்துவதனால் தட்டிலுள்ள குருமணல் போல் ஒட்டுறவின்றி, ஒருவர் துன்பத்தை ஒருவர் அறியாமல் இருக்கிறோம்: உண்மை நிலையை நாம் அறிந்து வாழவேண்டுமெனில் அதற்கு முதல் அவசியமானது நமது இளைஞர்கள் கான்பூசியஸ், மென்சியஸ், உறாண்டூ மற்றும் வியூசாங் யுவான் ஆகியோரின் மொழிநடையில் பேசுவதை நிறுத்த வேண்டும்.’ 28

என்றும், மக்கள் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சாதனமான மொழி மக்கள் நாளும் பொழுதும் பேசுகின்ற உயிர்ப்பாண மொழியாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதையும் மேலும் வலியுறுத்துகிறார்.

‘எமது எண்ணங்களுக்கும், உணர்வுகளுக்கும் தெளிவான விளக்கம் கொடுப்பதற்கு இன்று உயிர் வாழும் நமது தாய் மொழியை நாம் பேச வேண்டும்.

பழையவற்றை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவிட்டு, உங்கள் எண்ணங்களை சுயநல உணர்வின்றி, துணிச்சலுடன் அஞ்சாமல் முன்வந்து கூறி வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

இன்று அமைதியாக இருக்கும் தேசங்கள் எவையென்று எண்ணிப் பாருங்கள்? எகிப்திய மக்களின் குரலை நாங்கள் கேட்கமுடிகிறதா? அனாமிய மக்களின் அல்லது கொரிய மக்களின் குரலைக் கேட்க முடிகிறதா? தாகூரின் குரலைத் தவிர வேறு எவர்தம் குரலும் இந்தியாவில் எழுப்பப்படுகிறதா?

இரு பாதைகள் மட்டுமே எமக்கு முன் திறந்திருக்கிறது: ஒன்று, நமது மூதாதையர் மொழிநடையைப் பற்றிப் பிடித்த வண்ணம் இறந்துபோவது. மற்றையது, அம்மொழியை உதறித் தள்ளி ஒரு புறம் ஒதுக்கி விட்டு உயிர் வாழ்வது.’ 29

இவ்வாறு கூறிய லூசன் அவர்கள் தேச விடுதலை சமூக விடுதலைக்கான குரல்கள் துனிவுடன் மக்களிடமிருந்து ஒலிப்பதற்கு இத்தகைய மொழிச்சீர்திருத்தம் அவசியம் என்பதை பல சுட்டுரைகளின் மூலம் தெளிவுபடுத்தினார். பழமைவாதிகளின் எதிர்ப்புக்களையும் மீறி இத்தகைய கருத்துக்களை முன்வைத்து செயற்படுத்தியதன் மூலம் பாரதியும் லூசன்னும் தத்தமது மொழிகளை மேலும் செழுமைப்படுத்துவதில் உயரிய பங்கை ஆற்றினார்.

பெண் விடுதலை

ஆசியாவில் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்கள் பிரபலத்துவ, காலனித்துவ எதிர்ப்புக் காலகட்டத்தினையே வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தன. இக்கைய கருத்துக்களை மக்களிடம் பரப்புவதில் மிக உற்சாகமான முன்னோடிகளாக பாரதியும் லூசுன்னும் விளங்கினர். தேச விடுதலை, மக்கள் விடுதலை என்ற இரு தளங்களில் வைத்து இதனை நோக்கிய இருவரும் மக்கள் தொகையில் பாதிப்போர்ளாக பெண்களின் விழிப்புணர்வும் பங்கு பற்றலுமின்றி விடுதலை சாத்தியமாகாது என்பதை உணர்ந்திருந்தனர்:

‘கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக் - குத்தின்
காட்சி கொடுத்திடலாமோ
பெண்கள் அறிவைவளர்த்தால் - வையம்
பேதமை யற்றிடும் கண்டர்’ 27

என்றும்,

‘நிறமையாலிங்கு மேனிலை சேர்வோம்
தீய பண்டை இகழ்ச்சிகள் தேய்ப்போம்
குறைவிலாது முழுநிகர் நம்மை
கொள்வ ராண்க ளெனிலவரேசும்
கிறமை தீரத் தாய்திரு நாட்டை
திரும்ப வெல்வதில் சேர்ந்திங் குழைப்போம்
அறவிழுந்தது பண்டை வழக்கம்
ஆணுக்குப் பெண் விலங்கெனும் அஃதே’ 82

என்று சீனக் குடியரசுப் போராளியும் பெண் கவியுமான சியூ சின்னின் பாடல் மொழிபெயர்ப்பில் பெண் குரலாகவே இதனை வெளிப்படுத்துகிறார் பாரதி. மாதரை இடமும் கன்பூசின்னிய கருத்துக்களுக்கு எதிரான சியூசின்னின் குரலும் இக்கவிதையில் வெளிப்படுகிறது:

லூசுன் அவர்களும் பல கோடிக்கணக்கான பெண்கள் அன்று பழமைக் கருத்துக்களில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு அடிமைகளாக் கப்பட்டிருந்த நிலை கண்டு கொதிப்படைந்தார். தனது எழுத்துக் களுக்கூடாக கிராமியப் பெண்கள் ஒடுக்கப்படும் நிலையை வெளிக்கொணர்ந்தார்:

‘அவர்கள் இன்னும் இரக்கத்துக்குரியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அப்பெண்கள் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள், மரபு என்ற பொறிக்குள் எந்தவித நற்காரணமுமின்றி வீழ்த்தப்பட்டு எந்தவித நோக்கமுமின்றி தியாகம் செய்கிறார்கள்; அவர்களுக்காக நாம்

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது

தீதியமைச்சர் சொன்னார்
'எங்கள் பொருளாதாரம் உத்வேகம் பெறும்!
டொலர்கள் குவியும்'

உள்நாட்டமைச்சர் சொன்னார் :

'சுதேசிகளுக்கு
பூரணமான,
விதம் விதமான,
வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படும்'

கலாசார அமைச்சர் சொன்னார் :

'பிற கலாசாரங்களோடு
ஏற்படும் தொடர்புகளால்
எங்கள் வாழ்வு வளம் பெறும்;
வாழ்க்கை முறை
நிச்சயம் மேம்படும்'

உறிண்டலிருந்து வந்தவன் சொன்னான் :

'உங்களுக்காக
இரண்டாவது சொர்க்கத்தை அமைப்போம்!
இது புதிய ஆரம்பம்;
உன்னத விடியல்!'

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ...

இத்தீவின் மக்கள்
விகாரமானதொரு வேடம் பூண்டனர்
இருவாரம்
கனியாட்டவிழா அயர்ந்தனர் :

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ...

எங்கள் ஆண்கள்
வலைகளைத்தரர வைத்துவிட்டு
நட்சத்திர ஹோட்டல்களில்
பரிசாரர்கள் ஆயினர் !
எங்கள் பெண்கள்
விலைமாதர் ஆயினர் !

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ----

எமது கலாசாரம் விடைபெற்றுப் போனது !

எங்களை நடைமுறைகளை விற்று

சன்கிளாலும் 'போப்' இசையும் வாங்கிக் கொண்டோம்

எங்கள் புனித சடங்குகள்

பத்துச் சதத்தை வீசிவிட்டு

எட்டிப்பாசிக்கும்

தெருக்காட்சிகள் ஆயின.

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ----

உள்ளூர் உணவுக்குத் தட்டுப்பாடு !

விலை அதிகரித்தது

எங்கள் சம்பளம் மட்டும்

உயர மறுத்தது.

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ----

எம்மால் கடற்கரைகளில்

உலாவ முடியவில்லை

ஹோட்டல் மனேஜர் சொன்னார் !

'சுதேசிகள்

கடற்கரைகளை மாசுபடுத்துகிறார்கள் !

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ----

பசியும் அலங்கோலமும்

பேணப்பட்டு

பவனி விடப்பட்டன

'கிவிக்' கிடும் சுமராக்களுக்காக !

உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய போது ----

நாங்கள்

சண்ணியமாகப்

புன்னகை புரியக்

சுற்றுக் கொண்டோம்?

பாதை தவறிய விருந்தினர்க்கு

வழிகாட்டி

கூட உலாவரும்

நல்லெண்ணத் தூதுவரானோம்.

எங்கள் இதயத்தில் உள்ள

'நாசமாய்ப் போக !'

என்ற வார்த்தைகளை

முகத்திலடித்தது போல

எம்மால் மட்டும் சொல்ல முடிந்தால் ---- !

ஆங்கிலமூலம் :- சிசில் ராஜேந்திரா

தமிழில் :- சோ. பத்மநாதன்

பெரும் ஞாபகார்த்த நிகழ்ச்சியை செய்ய வேண்டும்; இறந்து போனவர்களுக்காக நாம் துக்கித்த பின்னர், அதிக புத்திக்கூர்மையும், ஆற்றலும், உயர்ந்த குறிக்கோளும், முற்போக்கும் உடையவராக இருப்பதற்கு நாம் உறுதிபூணவேண்டும். எல்லா முகமுகங்களையும் நாம் கிழித்து எறியவேண்டும். எங்களையும், மற்றவர்களையும் காயப்படுத்துகின்ற உலகிலுள்ள அறியாமையையும், மூடத்தனங்களையும் அப்பால் விட்டுவிட வேண்டும்.

அத்துடன் மனிதகுலமனைத்தும் உண்மையான மகிழ்வைக் கண்டுகொள்ளும் நிலையை காண்பதற்கு நாம் உறுதிக்கொள்ள வேண்டும்' 29 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். புராதன சமூகத்தில் பெண்கள் உரிமைபெற்று வாழ்ந்தனர் என்பதை மதக் கருத்துக்களினூடாக உணர்ந்தவத்த பாரதி.

'உடையவள் சக்தி ஆண் பெண் இரண்டும்
ஒருநிகர் செய் துரிமை சமைத்தாள்
இடையிலே பட்ட கிழ்நிலை சண்டர்
இதற்கு நாம் ஒருமைப்பட்டிருப்பீமா'

என்றும்,

'புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்சொழும் செய்கையும்
பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப் படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னிலே பொதுவான வழக்கமாம்' 30

என்றும் வரலாற்றுப்போக்கில் பெண்ணடிமை பற்றி புரியவைக்க முயன்றார். மேலும்,

'கற்பு நிலை என்று சொல்ல வந்தார் - இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்' 31

என்று கற்புப் பற்றிய தனது புதிய சொல்சையை பாரதி முன்வைக்கின்றார்:

இது போல்தே, தனியுடமைப் பொருளாதாரத்தை உறுதி செய்யும், சொத்துக்குரிய நம்பிக்கையான வாரிசைப் பெறும் நோக்குடனேயே உருவான 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்ற உறவு முறையும், 'கற்பு' என்ற ஒழுக்க நெறியும் பெண்களின் துயர் களுக்கு ஓர் காரணம் என்பதை அறிந்து லூசன் அவர்கள் 'கற்பு பற்றிய எனது கருத்துக்கள்' என்ற கட்டுரையில் பல கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார்:

'எமது இலக்கியத்தில் 'கற்புள்ள மேன்மக்கள்' பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவதெவ்ருந்து பெண்களைப் போலவே ஆண்களுக்கும்

சுற்பு ஒரு ஒழுக்க நெறியாக முன்பு இருந்துள்ளது. எப்படியோ ஆண்கள் அதில் பங்கு பெறாமல் இன்று பெண்களுக்கு மட்டுமே அது மேன்மைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.' 32

எனக் குறிப்பிட்ட அவர் இக்கற்பு என்ற ஒழுக்கநெறியை ஏற்படுத்த வேண்டிய அன்றைய சமுதாயத்தின் தேவையையும் அது எப்படி அன்று முதல் மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்பட்டு இன்று வரை மாற்றமுறாமல் இருந்து வருகின்றது என்பதையும் விளக்குகிறார்.

'புராதன தவியுடமை சமுதாயத்தில் ஆண்களின் அசையும் சொத்தாகவே பெண்கள் பொதுவாகக் கருதப்பட்டு நடாத்தப்பட்டனர். அவர்களால் அவர்களை தாம் வீரும்பியபடியெல்லாம் நடாத்தமுடியும். கொல்லவோ, தின்னவோ கூட முடியும். ஆண் இறந்தபின் அவனுடைய பெண்களை, அவனுடைய விருப்புக்குரிய செல்வங்களுடனோ, படைக்கலன்களுடனோ புதைப்பதற்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் இயல்பாகவே இருக்கவில்லை. இருப்பினும் படிப்படியாக பெண்களை உயிருடன் புதைக்கும் இவ்வழக்கம் நின்றதன் சுற்பு எனும் கோட்பாடு தோன்றியது.' 33

மேலும் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் இக்கொடுமைக்கு எதிராக ஏன் பெண்கள் தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளனர் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

'— ஆண்கள் செய்யும் முடிவுகள் பெண்களுக்கு துன்பமாக அமைந்திருந்தால் ஏன் பெண்கள் என்றுமே எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் இருந்தனர்? ஏனெனில் பணிந்து போவது தான் மனைவீக்கரிய அடிப்படையான ஒழுக்கமாகக் கருதப்பட்டது. பெண்ணுக்கு கல்விகூட தேவையில்லை. வாய்திறப்பது கூட குற்றச் செயலாகக் கருதப்பட்டது. ஏனெனில் அவளது ஆண்மகூட அவளின் உடல்போல (இரும்புச் சப்பாத்து அணிவதுபோல) உருத்திரிக்கப்பட்டிருந்தது. உருமாற்றப்பட்ட இவ்வொழுக்கத்துக்கு அவள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. தனக்கென சொந்தக் கருத்துள்ள பெண்கூட அதனை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பினி இருந்தாள்.' 34

சுற்பு என்ற ஒழுக்கத்தை பெண்களுக்கு மட்டுமே உரிமையாக்கிவிட்டு ஆண்கள் அதில் பிறழ்தகைக்கண்டு அவர்கள் மீது கண்டனக் கணைதொடுக்கிறார் பாரதியார்:

சோரரைப்போல் ஆண்மக்கள் புணியின்மீது
கவையிக்க பெண்மைநில முண்ணுகின்றார்
காரணம்தான் யாதெனிலோ ஆண்களெல்லாம்

களளின்பம் விரும்புகிறார்; சுற்பே மேலென்று
 சுரமின்றி எப்போதும் உபதேசங்கள்
 எடுத்தெடுத்துப் பெண்களிடம் இயல்புவாரே' 35

என்றும், பெண்கள் பதிவிரதைகளாக இருப்பதில் எதிர்நோக்கும்
 பிரச்சினைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'ஸ்திரீகள் பதிவிரதை
 யாக இருக்கவேண்டும் என்று எல்லாரும் விரும்புகிறார்கள்.
 அதிலே கஷ்டம் என்னவென்றால் ஆண்பிள்ளைகள் யோக்கீயர்
 கள் இல்லை. ஆண்மக்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் மனைவி யக்
 கள் பதிவிரதைகளாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் எத்தனை
 ஆவலோடு இருக்கிறானோ, அதனை ஆவர், இதர ஸ்திரீகளின்
 பதிவிரத்தயத்திலே காட்டுவதில்லை.' ஒவ்வொருவனும் ஏறக்
 குறைய தன் இளத்து ஸ்திரீகளைப் பதிவிரதை என்று நம்பு
 கிறான். 36 என்று கூறுகிறார். அது போன்றே லூசன் அவர்களும்

'ஆண்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்படாததாலும், அவர்
 களுக்கு வெட்க உணர்வு இல்லாததாலும், அவர்கள் தாங்கள்
 விரும்பியபடி பெண்களை தவறாக வழிநடத்துகிறார்கள். அதே
 வேளை அப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை எழுத்தாளர்கள் தீரச்
 செய்க்களாகக் கொள்கிறார்கள். இவ்வாறாக ஒரு பெண் நாற்
 புறமும் ஆபத்தாகக் குழப்பட்டிருக்கிறாள். அவளது தந்தை,
 சகோதரன் மற்றும் கணவன் ஆகியோர் தவிர ஏனைய ஆண்
 கள் தவறாக அவளை வழிநடத்தக் கூடியவர்களாகவே இருக்
 கிறார்கள்.' 37

இவ்வாறு பெண்களின் அடிமைநிலை பற்றிக் கூறவந்த
 இருவரும் அவர்களின் விடுதலைக்கான வழிவகைகளையும் தமது
 படைப்புக்கள் மூலம் சுட்டிக்காட்டினர்.

'நம்முடைய ஸ்திரீகளை மேன்மைப்படுத்தற்குரிய காரியங்
 களை முற்றிலும் இந்த ஆண்மக்கள் வசத்தில் விட்டுவிடாமல்,
 மாதர்கள் தாமே முற்பட்டுத் தமக்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்
 களைத் தேடிக் கொள்வதே நன்றாகும். அந்நிய தேசங்களில்
 விடுதலைக்காக உழைக்கும் ஸ்திரீகள் பெரும்பாலும் ஆண் மக்
 களின் உதவியை அதிகமாக நாடாமல் தமது மேம்பாட்டுக்கூரிய
 வேலைகளை தாங்களே செய்து வருவதையும் தேசத்து ஸ்திரீகள்
 நன்கு கவனிக்க வேண்டும்.' 38

எனக் கூறிய பரததியார் இந்தியப் பெண்கள் விடுதலை பெறு
 வசற்கு பத்து விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றார்
 அவற்றுள் முன்னாலுள்ள ஏழு விதிகளும் கலாசார ரீதியான

யுத்தப் பிசாசே

அன்று
கண்ணுக் கெட்டியவரை
பச்சைப் பசேலென
வயல் வெளிகள்
இடையிடையே
பசுமைக் காடுகள்
நீண்டிருந்த
என் நிலத்தில்
நம்பிக்கையுடன்
நட்பை வெளிக்காட்டும்
முறுவல் பூர்த்தி
மனித முகங்கள்
இன்றோ
உறவுகளைத் பிரித்து
எதிரிகளாக்கி
எமை மோதவைத்த
பேரினப் பிசாசே
உன் கொடூரத்தால்
பெற்றோரை இழந்த
பிஞ்சு மனங்கள்
கணவனை இழந்த
மனைவியர்
காதலில் பிரிந்தோர்
காணாமற் போனோர்
என எண்ணந்த
உயிர்களை
பறித்து ஏப்பமிட்டும்
உன் பசி தீரலையோ
கோடி கோடியாய்
தின்று தீர்த்து
இக்குலையத்தின்
கோலத்தை அழித்து
குரூரப்படுத்தும்
உன் கொள்ளளவு
புரியலையே

— மத்துரட்டகதிர்

ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிரானதாக
வும், பின்னுள்ள மூன்றும்
உலர், வேலை வாய்ப்பு, அரசி
யல் பங்களிப்புப் பற்றியும்
அமைந்துள்ளது.

*பட்டங்கள் ஆள்வதும்
சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள்
நடத்த வந்தோம்
எட்டுமறிவினில்
ஆணுகிங்கேபென்
இளைப்பில்லை காணென்று
கும்மியடி* 39

என்று கல்வியிலும் தொழிலி
லும் ஆண்களுக்கு நிகராக
வளர்ந்து பொருளாதார விடு
தலையை அடைவதுடன் அரசி
யலிலும் பங்கு கொள்ள வேண்டு
மென்ற கருத்தையும் மேற்குறிப்
பிட்ட விதிகளுள் பத்தாவது
விதியாக முன்வைக்கிறார்:

*தமிழ் நாட்டில் ஆண் மக்க
ளுக்கே ராஜரீக சுதந்திரம்
இல்லாமல் இருக்கையில் அது
பெண்களுக்கு வேண்டுமென்று
இப்போது கூறுதல் பயனில்லை.
எனினும் சீக்கிரத்தில் தமிழ்
ருக்கு சுயராஜ்ஜியம் கிடைத்த
தும் அப்போது பெண்களுக்கு
ராஜாங்க உரிமைகளிலே நிச்ச
யம் பங்கு கொடுக்க வேண்
டும்,*40 என்று கூறுகிறார்:

(வளரும்)

ஜெர்மனியிலிருந்து

ஒரு மக்கள் கலைஞன்

○ குப்பண்ணை

பிரெக்டின் 'எமக்குப்பின் பிறந்தார்க்கு' என்ற கவிதை தான் அவர் பெயரைச் சொன்னவுடன் நினைவுக்கு வரும். பிரெக்டின் முக்கியமான அரசியல் கவிதைகளில் அது ஒன்று.

“அவர்கள் சொன்னார்கள்!

‘சாப்பிடு, பருகு’

கிடைத்ததே என்று சந்தோசப்படு’

எப்படி நான் தின்பேன், குடிப்பேன்!

எனக்கான சோறு பசித்தவரிடமிருந்து

பிடுங்கிக் கொடுக்கப்படுகிறதே:

கிடைக்கும் ஒரு சுவளைத் தண்ணீரும்

தாசுத்தால் துடிப்பவர் கையில்

இருக்கிறதே.

இருப்பினும் நான் தின்கிறேன்,

குடிக்கிறேன்.”

பிரெக்டு பெர்லின் நகரத்திற்கு வந்தபோது எங்கும் பசி, பட்டினிச் சாவுகள், மக்களின் கலகங்கள்; கலகம் செய்தவர் கிளாடு பிரெக்டும் சேர்ந்து கொண்டார். கிடைத்த நேரத்தில் கிடைத்ததைச் சாப்பிட்டார், எந்நேரமும் கொண்டைநீழல் அவரது உறக்கத்தின் மீது படர்ந்து கொண்டே இருந்தது. பேச உரிமை இல்லை. நடமாட உரிமை இல்லை. அதிலும் அரசியல் விமர்சகர் உண்மையைப் பேசினால் சசாப்புக்கு அனுப்பப்பட்டார். அரசியல் தொடர்புணைச் சந்திப்பதற்குச் சென்றால் அநேகமாகச் சிறைக்குள் தள்ளப்படுவது நிச்சயம்; அல்லது சுட்டுக் கொல்லப்படலாம்.

ஜெர்மனியில் கிட்லரின் கவிப்படைகளின் அடக்குமுறை ஆட்சி பற்றி பிரெக்டு எழுதிய கவிதையே மேலே நீங்கள் படித்தது. அவர் கலை வேறு, வாழ்க்கை வேறு என்று வாழ்வதை வெறுத்

தாரி; அதனாலேயே பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டார். பிரெக்ட்டு உள்ளூறையாக மறைத்து அரசியலை எழுதினாலும் அதை கிட்லரினின் உளவுப்படை விளங்கிக் கொண்டது. அவரது நூல் களைத் தேடிப் பிடித்து எரித்தது; கடை செய்தது; அவரது நாடகங்களுக்கே உயிர் கொடுத்து வந்த நாடக அரசங்கம் பூட்டிச் சீல் வைக்கப்பட்டது.

தனது பதினாறாவது வயதிலேயே சமூக நோக்குள்ள கவிதை எழுதத் தொடங்கிய அவர் தனது வாழ்க்கையில் பல பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கக் கூடும் என்று தெரிந்ததே இப்படி மடிவு செய்கிறந்தார். ஆர்ப்பு காதலிலேயே. — “கவிதை என்பது நிரந்தரமாக நிலைத்து நிற்கும் கரத்தில் கய அனுபவங்களைச் சொல்ல வேண்டும்; அன்றாட சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பற்றி எழுதினாலும், அவற்றின் வாழ்வு அர்ப்பு சொற்பமாக மடிந்து போய்விடும்” என்ற கருத்தை அவர் ஏற்கவில்லை; தனது கவிதைகளுக்கே நிரந்தரத்துவம் தேவையில்லை, அதைப் படிப்பவர் ஏற்றுப் பயன்படுத்த வேண்டும், அந்தக் கருத்துக்களுக்கு செயல் உருக்கொடுக்க வேண்டும் என்று மடிவு கொண்டிருந்தார்.

மப்பதாம் அண்டுகளில் ஜெர்மனியக் கவிஞர்கள் சிலர் வறுமைக்கும் துயரத்துக்குமான காரணத்தை சமூகத்துக்கும் அப்பால் தேடி, தப்பித்து விலகி வாழ்ந்தபோது, பிரெக்ட்டு அவரைப் போன்ற சிலரும் அதற்கான காரணங்களைச் சமூகத்திலேயே கேடினார்கள். பொருளாதாரச் சீர்தலைவே சமூக அவலக் கருக்கு அடிப்படை. இதற்குக் காரணம் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரமே என்று மார்க்சிய தத்துவத்தை வழிகாட்டியாக மேற்கொண்டார்கள்.

தெசுழிலாளிகள் ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு பெரும் சக்கியாகத் திரண்ட அன்றைய சூழலில் பிரெக்ட்டு போன்றவர்கள் ‘நடைமுறைப் பாடல்கள்’ என்ற வடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். சாதாரணத் தெசுழிலாளிகளும் எளிகாகப் பாடுவதற்காகப் பாடல்களை எழுதினார்கள். தனி நபர்வாதக் கவிஞர்களுக்கு எதிராக அரசியல் கவகக் கொடி ஏற்றிய கலைஞர்களுக்கு பிரெக்ட்டு தலைமை தாங்கினார் என்றே சொல்லலாம்.

தனிநபர்வாதிகள் தங்கள் கவிதைகளின் ஆழத்துக்காக, ரசனைகளுக்காக பழைய வடிவங்களிலிருந்தும் சரி, புதிய வடிவங்களிலிருந்தும் சரி ‘உயர்ந்த’ பாணியை கடைப்பிடித்தார்கள். அதற்கு நேர் எதிராக - பிரெக்ட்டு ஜெர்மனிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பயன்படுத்தி அதைப் பாடல்களை எழுதினார்.

அவரது பாடல்களை போர்க்கள முழக்கமாயின; படைநடைப் பாடல்களாயின; அங்கத வீச்சு வாள்களாயின. அவரது கதைப் பாடல்கள் ஒரே ஒரு கித்தாரைப் பின்னணி இசையாக மீட்டி இசைக்கப்பட்டன. அவரே கித்தாரை மீட்டிப் பசடுவார். நடைமுறைப் பயன்பாடு என்ற அணுகுமுறையை வைத்து கலையின் புது அழகியலை உருவாக்கிக் கொண்ட பிரேக்ஸ் இயல்பாகவே நாடகத்தின் பக்கம் இழுக்கப்பட்டார். அவரது கதைப் பாடல்கள் நாடக அரங்கிலும் இடம்பெற்றன.

நாடக அரங்கிலும், சினிமாவிலும் இசைப் பாடல்களைப் பயன்படுத்தினார். குர்த்வைல், ஹான்ஸ் ஐஸ்லர் போன்ற இசை அமைப்பாளர்களைக் கொண்டு இசையமைத்து இவர் அமைத்த பாடல்கள் சர்வதேச அளவில் தொழிலாளர் இயக்கங்களில் ஏற்றுப் பாடப்பட்டன. ஜெர்மனி, ரசியா, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின் உள் நாட்டுப்போர், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் தொழிலாளர் வழி நடைப் பாடல்களாக அவை உருவாயின. ஒரு சில தொழில் விற்பன்னர்களின் அக்கறையாக இருந்த கவிதை பல இடைசம் தொழிலாளர்களை முடுக்கி, தூண்டி, உணர்வுட்டி. இயக்கிய ஜனரஞ்சகமான பாடல்களாயின.

அவரது பேனாவிலிருந்து பல நாடகங்கள் பிறந்தன. அவை அன்றைய அரசியல் பற்றிய கூர்மையான அங்கத - நகைச் சுவை நாடகங்களாகவோ அல்லது முதலாளித்துவச் சந்தையைத் திரை கிழிக்கும் விமர்சன அரசியல் நாடகங்களாகவோ இருந்தன. 'எடுத்த நடவடிக்கைகள்', 'சந்தையின் புனித ஜோன்', கார்த்தியின் 'தாய்' நாவலின் நாடக வடிவம், 'மூன்று பென்ஸி (ஜெர்மாலிய நாணயம்) இசை நாடகம்', 'வட்டத் தலைகளும் முக்கோணத் தலைகளும்' (ஒருவரின் இனத்தை வைத்து அவர் குலத்தைத் தீர்மானிக்கும் கிட்வரின் இனவெறி அரசியலைக் கிழித் தெறியும் அங்கத நாடகம்), 'வெள்ளை வட்டம்' (உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற கருத்து), 'சலிலியோ' (பூமி உருண்டை என்று முடிவெடுத்ததற்காக கிறித்தவ மதத் தலைவர்களால் சித்திரவதைக்குள்ளாகும் சலிலியோ வாழ்க்கை பற்றி) - இப்படிப் பல நாடகங்கள் காஹிய பாணியில் படைக்கப்பட்டன.

பிரேக்ஸ் விஞ்ஞான யுகத்திற்கேற்ப தன் நாடக மேடையை அமைப்பதாகச் சொன்னார். "விஞ்ஞானம் என்பது நேருக்கு நேர் மோதுதலைக் கொண்ட அறிவுத் தேட்டம்... அதுபோல, நாடகக்காரர்களான நாம் விஞ்ஞானத்துக்கு முந்திய அஞ்ஞான யுகத்தில் இருப்பது போல் நடக்க முடியாது. பார்வையாளர்கள் நுழை வாயிலேயே தங்கள் மூளைகளை சுழட்டி விட்டு வரும்படி.

நாம் கோர முடியுமா? - அது வெட்கக் கேடானது. அதேநேரம் அபாயகரமானதும் பொறுப்பற்றதும் கூட.'*

சமூகத்தை, அரசியலை விளங்கிக் கொள்வதும், அதை மாற்றுதற்கான உந்துதலைப் பெற்றுக் கொள்வதும் நாடக மேடைமீது நுழைந்து நடக்க வேண்டும். இதற்கேற்ற 'காவியபாணி' என்றொரு பாணியை, வடிவத்தை பிரெக்ஞ் உருவாக்கினார்: பல ஊர்முடிவலங்கள் இதற்கு உண்டு. கிழக்கு ஆசிய நாடக மேடையின் எளிமையும் தூரப்படுத்தும் கோட்பாடும்; ஹெர்ஸ்டெயின்ரீட் என்ற நடிகரின் தோர்ந்த யகார்த்தக பாணி நடிப்பு; எர்னின் பிஸ்சேட்டர் என்ற கம்யூனிஸ்டு அரசியல் நாடக இயக்குனரின் நாடகங்கள்; அமெரிக்கர்களின் அங்க சேட்டைகள் - இவ்விருந்து மனித நடத்தைகள் பற்றிய கவனிப்பையும் ஆய்வையும் பிரெக்ஞ் எடுத்துச் செய்தார்; சார்லி சாப்ளிவின் பாவனைகள் (உடல் அசைவுகள்) - சிப்பம ஒரு வளமான கல்வியை பிரெக்ஞ் தன் சொந்த முயற்சியிற் பெற்றிருந்தார்.

ஆசிய நாடகங்களிலிருந்து அவர் பெற்ற தூரப்படுத்தும் வடிவம் பற்றிச் சில முக்கியப் பிரச்சினைகளை இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது: எடுத்துக்காட்டாக தமிழக கெருக்கூத்தில் இடம்பெறும் கதை சொல்லும் முறையும், கட்டியங்காரனின் பங்கு பாத்திரமும் இத்தகையது: பழம் சின நாடகங்கள் பற்றி பிரெக்ஞ் இகேபோல குறிப்பிடுகிறார்: மேடையின் நடக்கக் கதை பல ஆயிரமாண்டு முந்தையதாக இருந்தாலும், இடையே கதையைக் கற்கால அரசியலுக்கும் சமூகச் சூழலுக்கும் பொருத்தியோ அல்லது விமர்சித்தோ நடத்துவது இதன் முக்கியமான அர்ச்சி இதுள் மூலம் நாடகம் பார்ப்பவர்கள் நாடகத்தின் உணர்ச்சி மூலமான நகைச்சுவை, சோகம், பாத்திரங்களிலோ காட்சிகளிலோ மூழ்கிவிடாமல் ஒரு சமூக விமர்சகனைப் போலவும், ஒரு ஆய்வாளனைப் போலவும் விலகி நின்று ஆராயும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

பிற்போக்குக் கருத்துக்களைத் தாங்கி இருப்பினும், ஆசிய நாடகங்களில் - குறிப்பாக நாட்டுப்புறக் கலைகளில் இந்தக் கூறுகள் உண்டு. இவைபற்றி பிரெக்ஞ் அளிந்திருந்தார் உணர்ச்சி களுக்கு அல்ல, மாறாக அறிவுக்கே இம் மேடை முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று காவிய பாணி நாடகம் பற்றி அவர் கூறியதாகக் குறிப்பிடுவார்கள்.

பிரெக்ஞன் கலைப் பாணியை அவர் வசூற்ற காலத்தின் அரசியல் பண்பாட்டுச் சூழலுடன் பொருத்திப் பார்த்து நாம்

புரிந்து சொள்ள லென்மே: ஆரிய இனவெறி, வெசினை நிற வெறி யூத எதிர்ப்பு, ஜெர்மன் தேச வெறி, போலவெறி அகிய அனைத்தும் உலந் நாஜி அரசியல் ஜெர்மானிய மக்கள் மீது செல்வாக்கு செலுத்திய காலம் அது.

ஆரிய இனத்தவரைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் அரைக் குரங்குகள் என்று கருதும் இனவெறி வெறும் அரசியல் பிச்சாமாக மட்டுமின்றி பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்படாக, இயற்கை விஞ்ஞானமாவே திருத்தி எழுதப்பட்ட காலம் அது. வெறு வார்த்தைகளில் சொன்னால் போலி உணர்ச்சி என்ன பவி பீடத்தில் பகுத்தறிவு காவு கொடுக்கப்பட்ட காலம் அது.

அந்நிப் போலி உணர்ச்சிகளின் முத்திரையைக் கிழிக் தெரிய கலை, இலக்கியமும் பகுத்தறிவு எனும் ஆயுதத்தை முதன்மையாகப் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்த காலம் அது

என்னும் அறிவுப் உணர்ச்சியும் இசைந்து செல்லும் படைப் பித்தான் கலை இலக்கியம் முன் மாநரிசுணைப் படைக்கிறது. இசைந்து செல்லுதல் என்பது ஒத்து ஊதுதல் அல்ல.

பிரெசுடின அனுபவத்தை நாப நமது நிலைக்குப் பொருத்து வது எப்படி? மதவெறியும், தேசவெறியும், ஆளு வர்க்குள்ளின் புனிதமான ஒழுக்க விழுமியங்களும் "உணர்ச்சி பூர்வமாக" ஊதிப் பகுக்க வைக்கப்படும போது, பகுத்தறிவு எனும் குண்டுசி யாக நமது படைப்புகள் அதனைக் குத்த வேண்டியிருக்கிறது.

நுகர் பொருள் மோகமும், இன்பக்களியாட்ட வெறியும், அந்த வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்காக எல்லா மனித உறவுகளையும், சமூகநிதிகளையும் பண்டமாசகக் கருதி "வரவு - செலவுக் கணக்கு" போடும் காரிய சாத்தியப் Pragmatic "பகுத்தறிவும்" கோவோச்சும் இன்றைய பண்பாட்டுச் சூழல் இத்தற்கெதற்க உழைக்கும் மக்களின் உணர்ச்சியை வானாக ஏந்தவும் வேண்டியிருக்கிறது.

சமூக மாற்றத்திற்கான நோக்கமோ, அதற்குரிய நாணய மான நடைமுறையோ இல்லாத முதலாளித்துவ அறிஞர்கள் சிலர் பிரெசுடின தூரப்படுத்தும் கோட்பாட்டைச் சோதனை செய்து பார்க்கவும், அதற்கு புதிய தத்துவஞான விளக்கம் தரவும் முயற்சிக்கிறார்கள்,

ஆனால் சோசலிசத்தையும், சோவியத் அரசு வடிவத்தை யும் எதிர்த்த இவ்வறிஞர்களின் முதாதையகளை எதிர்த்தும்

போராடியவர் பிரெக்ட். சோசலிசமி உருவாக்கும் புதிய-மனிதனைப் போற்ற வழக்கு ஜெர்மனியில் கூட்டுப் பண்டை சனாபலத்தை பேசுபேற்றியவர்; பாப்ராப்சனைப் போலவே சோவியத் அளித்த வெளிஸ் விருது பெற்ற கலைஞர்.

முதலாளித்தனத்தை எட்டோடு வெறுத்த, சோசலிசத்தை நேசித்த, ஒரு இயந்திரப் போரன் முதலாளித்தன் பிரெக்ட் எனும் மனிதன்! அந்த மனிதனில் மலர்ந்தவன் தான் பிரெக்ட் எனும் கலைஞன்.

பிரெக்ட் எனும் மனிதன் சமூகக் கண்ணோட்டத்தை ஏற்க மறுக்கும் "கலை நபர்கள்" அவரது கலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நடத்தும் "வித்தியாசமான சோதனை" களுக்கும்,

டி வி எஸ் அய்யங்கார், நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார் வம்சங்களைச் சேர்ந்த மாமி-ஞா, ஆச்சி+ஞாம் சதையைக் குறைப்பதற்காக நடத்தும் "நாட்டிய சோதனை" களுக்கும் பெரிய வேறுபாடு இல்லை.

"எங்கள் மூனைகளிலிருந்து சிவ்லுளையும் தூசுளையும் துடைத்தெறிந்தவர்" என்று பிரெக்ட்டுப் பற்றிக் கூறுகிறார் அன்னா சொஸ் என்ற சக எழுத்தாளர். தாங்கா அகமதி கண்டுவிட்டதாகச் சொல்ல நண்டர்வை ஓயாது தொந்தரவு செய்க அவர்+எது அகமதியைக் குலைத்தவா பிரெக்ட். அவரது நூற்றாண்டில் நாம் தொடரவேண்டிய பணியும் அதுதான்.

நன்றி : புதிய கலாச்சாரம்

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின்
வெள்ளி விழா சிறப்பிதழாக

1974 — 1999

புது வசந்தம் வெளிவந்துள்ளது

தாயகம் 25 - வது ஆண்டு மலராக

அடுத்த இதழ் வெளிவருகிறது

புத்தாயிரமாண்டில்

புதிய பொலிவுடன் காலாண்டிதழாக

தாயகம் வெளிவரும்

சமூக விஞ்ஞான மயப்பு வட்டம் ஒரு நோக்கு

மாதந்தோறும் வரும் பெளர்ணமி நாட்காலையில் சமூக விஞ்ஞான வட்டத்தினரின் கலந்துரையாடல், திருநெல்வேலி பலாலி சூசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மண்டபத்தில் இடம்பெறும். அபைதி நிறைந்த இக்கலாசாலைச் சூழலில் நடைபெறும். இக் கலந்துரையாடல்களில் மனத்தடைகள் ஏதும் இடமிடாது சமூகப் பயன்பாடுள்ள பலவீடயங்கள் பற்றிய ஒருத்துப் பரிமாறல்கள் சிறப்பாக நடைபெறும். 7-3-98ல் இருந்து இரண்டு ஆண்டுகளாக மாதந்தோறும் தொடரும் இக்கலந்துரையாடல்களில் பலகலைக் கழக பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் உட்பட, பல்துறை அறிஞர்கள் பலரும் சமூக விஞ்ஞான அறிவியல், பண்பாட்டு ஆர்வலர்கள் பலரும் பங்கு கொள்கின்றனர். நீண்டு தொடரும் யுத்தச் சூழலிலும் மற்றவர்களிடையே கூட சமூகப் பெறுபயம், விழிப்புணர்வும குன்றிவரும் ஒரு சூழலில் இவைபோன்ற ஒருத்துக்களங்கள் சிறுசிறு ஊக்கங்களாக உதவி வருவதை உணர முடிகிறது. மேலும் பரந்துபட்ட மக்கள் மத்தியில் சமூக விஞ்ஞான அறிவுப் பரம்பனை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இக்கலந்துரையாடல்கள் மூலம் உணரப்படுகிறது.

பேரிடலாத ஒடுக்குமுறையில் இருந்து மட்டுமல்ல, பின் தங்கிய மூன்றாம் மண்டல நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற வகையில் சுதந்திரம், விடுதலை என்பதை அர்த்தத்தை மேலும் விரிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நாம் உள்ளோம். அரசியல், பொருளாதார இராணுவ ஆதிக்கங்களை மட்டுமல்ல. நவீன தகவல் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கு ஊடக ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் மக்களது மனங்களில் திணிக்கும் ஒருத்தியல் ஆதிக்கத்தின் தன்மைகள் பற்றியும் மிக ஆழமாக புரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம்.

உலகின் ஆதிக்கத்தை தமது சுரங்களில் எடுப்பதுடன் மட்டுமன்றி முதலாளித்துவ சுரண்டல் அமைப்பையே உலகமயமாக்கும் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் நோக்கம் முனைப்புற்று வருகிறது. இதற்கு துணைநிற்கும் (IMF, World Bank, Neo) நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள், அதன் விளைவுள் பற்றியும் எமது கலை இலக்கியம், கல்வி, மத பண்பாடு, கலாசாரம் கூறுகளின் சில இறுகிப்போன அம்சங்கள் எவ்வாறு ஆய் ஆதிக்கங்களுக்கு துணை போகின்றன என்பது பற்றியும், மக்கள் புரிந்து

கதறல்

○ அநபாயன்

எட்டவில்லை
 தாயே!
 போரின் பேரிகை
 அதிர்ந்து முழங்குவதால்
 உன்னீரைந்து மா கக்கரு
 கந்தகத்தில் கருகுவது பற்றிய
 உன் கதறல்
 என்றென்றும்
 தனக்கேயுரித்தான
 தன்னிருப்புச் சிந்தனையில்
 அதிகார பீடம்
 மெளனத்தை மட்டுமே
 உன்னிடம் சொல்லும்
 எனினும்
 வேதனைகளோ
 உஃது மட்டும்தான்.
 சாதனைகளோ
 அதனது மட்டும்தான்.

கொள்ளும் வகையில் வெளிப்படுத்த வேண்டிய நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது எனவே மிகக் குறுகிய காலத்தில் நனகு திட்டமிடப்பட்ட நெறிமுறைகளுக்கிடாக சமூகம் பற்றியும், சமூக விஞ்ஞான அறிசியல் பற்றியும் பொதுமக்கள் மத்தியில் காத்திரமான கருத்தியலை உருவாக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது.

இதற்கு ஏற்ப சமூக விஞ்ஞான வட்டத்தினர் இத்தறையில் ஆர்வமுள்ள பலவேறு நிறுவனங்களையும், இணைத்துச் செயற்பட வேண்டும். சமூக விஞ்ஞான படிப்பு வட்டத்தினர், நல்வீதாரி முயற்சிக்கான அத்திவாரத்தை அட்டு வருகின்றனர் இது வரவேற்கப்பட வேண்டியது. இது மேன்மேலும் விரிவுபெற ஆவன செய்வார்களாக.

— முரளி

தோழர் மணியம்

யத்தாண்டு நினைவாக

○ முருகையன்

மாக்கிய நெறியைக் கற்றார்.
மக்களின் நலத்துக்கான
ஆக்கங்கள் எந்தவாறாய்
அமைவன? என்ற கொள்கை
மார்க்கத்தை
தேர்ந்து கண்டார்.
வழிமுறை வகுத்தாராய்ந்தார்.
தேக்கமுற்றிருந்த நாட்டைச்
சிறப்பிக்கத் தீர்மானித்தார்.

காத்தியர், பொன் கந்தையர்,
கட்சிப்பற்றாளர் எம்-சி.
டாக்குத்தர் சீனி... மற்றும்
வைத்தியலிங்கர் என்னும்
கீர்த்திசால் அறிஞரோடு
கெழுமிய ஈடுபாட்டால்,
தோற்றிய தெளிவு, தேர்ச்சி,
சுடர்கிற போதம் பெற்றார்.

வெகுசனப் போராட்டத்தின்
மேன்மையும் தேவைப்பாடும்
அவசியப் பாங்கும் நோக்கி
அவைகளை முன்னெடுத்தார்.
வகைவகையான தொண்டு
முனைமுகம்வகுத்துக் கொண்டு,
தொகுதிகள், குறிச்சி, ஊர்கள்
தொறும் தொறும்
எழுச்சி கண்டார்.

திண்டாமை ஒழிக்கும் கொள்கை
சிறப்பியல் வேள்வி ஆற்றிப்

பூண்டொடு சாதியத்தைப்
பொசுக்கிட
கொள்ளி தொட்டார்.
ஆண்டோர்கள்
உழைப்போர் தம்மை
அடக்கிடச் சூழ்ச்சி செய்தால்,
'மாண்டேனும் காப்போம் நீதி.
வாருங்கள்!' என்று நின்றார்.

புதிய ஜனநாயகத்தை,
புதிய கலாசாரம் தன்னை,
புதிய நாகரிகம் என்ற,
பொதுமியப் பயிரை நாடி,
விதையிட்டுத் தண்ணீர் பாய்ச்சி
விட்டவர் மணியர் என்போம்:
எதிர்வரும் காலத்துக்காய்
இயற்றினார்
தவங்கள் என்போம்.

பாடுபட்டுழைப்போருக்கே
பாரெலாம் சொந்தம் என்றும்
கேடுகெட்டுமுத்த புன்மைக்
கீழ் நிலை அமைப்பை மோதிச்
சாடுவம் என்றும் உந்தும்
சமதர்மப் போர்க் குணத்தின்
பீடுகள் முடுக்க வந்த
பெரியவர், கே. ஏ. என்போம்.

நன்றி : புதியபூமி

அட்டைப்படம் :
பெர்டோல் பிரெக்ட் 1898 - 1956)
ஜேர்மன் நாடகாசிரியர்

செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.
Registered as a News Paper in Sri Lanka.

விரியும் அறிவு நிலை காட்டுவீர் - அங்கு
விழும் சிறுமைகளை ஒட்டுவீர்.

-பாரதி

இலங்கை இந்திய
இலக்கிய வெளியீடுகளுக்கும்
அறிவியல் நூல்களுக்கும்

VASANTHAM BOOK HOUSE
வசந்தம்

புத்தக நிலையம்

405, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இச்சஞ்சிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக
யாழ்ப்பாணம் 405, ஸ்ரான்லி வீதி வசந்தத்திலுள்ள க. தணிகாசலம்
அவர்களால் யாழ்ப்பாணம் 407, ஸ்ரான்லி வீதியிலுள்ள யாழ்ப்பாண
அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.